உ

ஓம் ஸ்ரீ கணேசாய நம:|

வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி.

அச்சுவேலி

சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

தொகுத்தது.

பார்வையாளர்:-

கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் யாழ்ப்பாணம்

அரு. இராமநாதக்குருக்கள் கண்டனூர்

S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் தருமபுரம்

பதிப்பாளர்:-

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

கலாநிதியந்திரசாலை—பருத்தித்துறை.

1960.]

உ

ஓம் ஸ்ரீ மஹாகணேசாய நம:।

வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி.

அச்சுவேலி

சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

தொகுத்தது.

பார்வையாளர்:-

கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் யாழ்ப்பாணம்

அரு. இராமநாதக்குருக்கள் கண்டனூர்

S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் தருமபுரம்

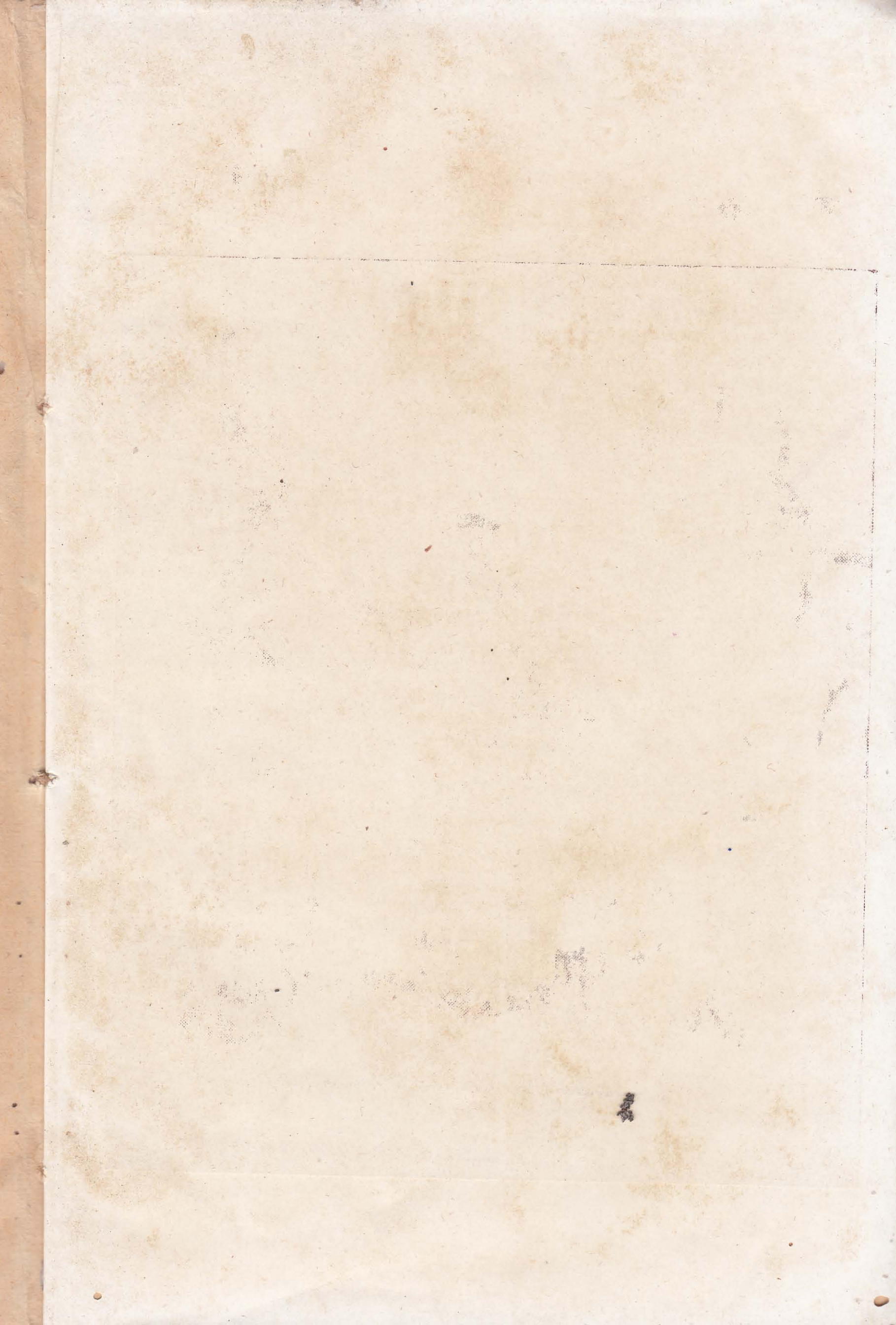
பதிப்பாளர்:-

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

கலாநிதியந்திரசாலை— பருத்தித்துறை.

19

உ

கணபதி துணை.

பதிப்புரை.

"பழையவைதிகசைவம் பரக்கவே"

வைதிகசைவ அந்தணாளர் சிலர் விரும்பியவாறு வைதிக சந்தியாவந்தனவிதி என்னும் இந்நூல் எனது தந்தையார் அவர்களால் பழையநூலுரைகளைக்கொண்டு தொகுத்து இயற்றப்பெற்றது. அவ்வாறு இயற்றப்பெற்ற இதனை அவர்கள் அனுமதிப்படி அச்சிட்டு வெளியிடமுன்வந்தேன். இந்நூலிற் காணப்படும் சிவாகமப் பிரமாணங்களினால் வைதிகசந்தியோபாசனையின் உரிமையும் பெருமையும் அறிந்துகொள்ளத்தக்கன.

"மங்கலஞ்செய் கோலத்— தருமறை முந்நூல் சாத்தி"

— தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்.

"ஒல்லைமுறை உபநயனப் பருவ மெய்த
உலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்றார்
தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடுநூ லிருங்கினார் சுரர்கள் போற்ற"

"ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை
உலகியல்பி னுபநயன முறைமை யாகும்
இருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி"

— திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணம்

"நிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்து"

— சண்டேசுரநாயனார் புராணம்

எனவரும் அருண்மொழித்தேவர் திருவாக்குகளும் இங்கே சிந்தித்தற்குரியன.

ஆசமன விஷயத்தில் இங்கே கொள்ளப்பெற்ற முறை ஆகமங்களையும் அவற்றுக்கு அனுகூலமாகிய ஸ்மிருதிவசனங்களையும் அனுசரித்ததாகும். இதுவன்றி "𑍐 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌕𑍇𑌶𑌵। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣। 𑌮𑌾𑌧𑌵। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮। 𑌵𑌾𑌮𑌨। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰।" எனவும், இன்னும் வேறு பிரகாரமாகவும் வருவன இங்கே காட்டப்பெறவில்லை. பிறவுமவ்வாறே. நிற்க.

வியாகரணசிரோமணி **பிரமஸ்ரீ. கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள்** அவர்களும், சிவாகமவிற்பன்னர் **சிவஸ்ரீ. அரு இராமநாதசிவாசாரியர்** அவர்களும், சிவாகமவித்வான் **சிவஸ்ரீ. S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர்** அவர்களும் இந்நூற்கு அணிந்துரை உதவிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். இப்பெரியார்களுக்கு எனது வணக்கத்தைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

அச்சுவேலி

சார்வரிஷு

கார்த்திகை கஎஉ

உ

சிவமயம்

அணிந்துரை.

தலைமைஆசிரியர்

தருமபுரஆதீன வேதசிவாகமபாடசாலை

சிவாகம வித்துவான்

சிவஸ்ரீ. S. சுவாமிநாத சிவாசாரியர்

அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து அச்சுவேலி சிவத்திரு ச. **குமாரசுவாமிக் குருக்கள்** அவர்கள் அனுப்பிய 'வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி என்னும் நூலைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆகமபத்ததிகளில் "ஸ்நாஹ்நிகத்வயம் நிர்வர்த்ய|" "ஸாயந்தநம் ஸந்த்யாம் விஶேஷஸந்த்யாம் நிர்வர்த்ய" "க்ருதநித்யாஹ்நிகத்வய:" என்று ஆங்காங்குக் காணப்படும் விதிகள ஆசாரியன் தவருமல் வைதிகசந்தியையும் பின்னர் சைவானுஷ்டானத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகின்றன. இவை முதலிய விஷயங்களை யெல்லாம் வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்து ஒருங்கே திரட்டி நூல்வடிவமாக எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் பிரயோகத்துடன் எழுதியிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியதாகும்.

வைதிக சந்தியாவந்தன விதி என்னும் இந்நூலைத் திரட்டி உபகரித்த ச. குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள் சைவசமயாபிவிர்த்தியொன்றே கருதி முன்னரும் பல நூல்களை இயற்றியும் உரையெழுதியும் பரிசோதித்தும் அச்சிடுவித்து உதவிபுரிந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களால் வெளியிடப்படும் புஸ்தகங்களெல்லாம் இன்றியமையாதனவாய் விளங்குகின்றன. சைவசீலர்கள் யாவரும் அவர்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

குருக்களவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலமிருந்து இவ்வாறு நற்பணிசெய்ய எல்லாம வல்ல கருணைக்கடலாகிய இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று அவ்விறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உ

சிவமயம்.

சிவாகமவித்துவான்

கண்டனூர்

சிவஸ்ரீ. அரு. இராமநாதக்குருக்கள்

அவர்கள் எழுதியது.

சந்தியாவந்தனம் என்பது ஆஸ்திகர்களால் நித்தியக் கிரியையாக மூன்று வேளைகளிலும் செய்யத்தக்கதாகும். அது **வைதிகம் சைவம்** என இருவகைப்படும். அவைகளில் முன்னையதாகிய வைதிகசந்தியாவந்தனமானது வேதாதிகாரமுள்ள பிராமணர்முதலான மூன்றுவருணத்தவர்களாலும் பின்னையதாகிய சைவ சந்தியாவந்தனமானது சிவதீக்ஷை பெற்ற நான்கு வருணத்தவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதாகும். இந்தக்கர்மாவை யாவர் அனுஷ்டிக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு நித்திய நைமித்திகத்திலும் காமியகர்மாக்களிலும் அதிகாரமில்லாதொழியும். அவர்கள் விடமுடியாத சில கர்மாக்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டி வருங்கால் ஆசாரிய முகமாகவே அனுஷ்டிக்க நேரும்.

துரீய வருணத்தவரொருவர் விசேஷதீக்ஷைபெற்று ……… "[illegible] **ஜநிநாம** என்றபடி உத்தமகோத்திர நாமங்களைப் பெற்ற புத்திரகராயினும் சைவசந்தியாவந்தனமேயன்றி வைதிகசந்தியாவந்தனம் செய்யக் கூடாதவராவர். இதனால் இரண்டும் சமமான முக்கிய சந்திகளேயாகும்.

காமிகம் முதலிய சிவசாஸ்திரங்களிலே (ஸுவிரக்த:)। விரக்தியை அடையாதவன் முதலில் வைதிக சந்தியாவந்தனம் செய்து பின்பு சைவசந்தியாவந்தனம்செய்க. (விரக்தன்) நிவிர்த்திமார்க்கத்திலுள்ளவன் முதலில் வைதிகசந்தியா

வந்தனம் செய்க. இல்லேயேல் நியமமாகச் சைவசந்தியாவந்தனம் செய்க, என்று கூறியது சைவசந்தியாவந்தனத்தின் அவஸ்யத்தைக் கூறஎழுந்ததே தவிர வைதிகசந்தியாவந்தனம்கூடாதென்பதற்கல்ல. இதுவும் விரக்தருக்கேயாம். அதைத்தனக்கெனக் கொண்டு என்மனே எனதுமனேவி எனதுசொந்தமகன் என்றுகூறுகின்ற பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தவரொருவர் எனக்கு வைதிகசந்தியாவந்தனம் மற்றச் சிரௌதக் கிரியைகள்ஒன்றுமே வேண்டாம்; நாம் அவைகளே அனுஷ்டிப்பவருமல்ல என்று கூசாது கூறுவது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயப்பதாக இராது.

இனி வேதாதிகாரம் இல்லாதவரும் நம்மில் வேறுபட்ட மதத்தினருமாகிய சிலர், சைவப் போர்வையில் மறைந்து நின்று வைதிகசந்தியாவந்தனம் காயத்திரி ஜபம் முதலான சத்கருமங்களேத் தூஷிக்கவும் அவற்றை அநுஷ்டிப்போரைச் சீர்திருத்தவும் முற்படுவது அவர்களின் அஞ்ஞான அந்தகாரத்தின் பெருக்கத்தையே காட்டுவதாகவுள்ளது. அது நிற்க.

வைதிகசந்தியோபாசனம் சிரௌதக் கிரியைகளே நாம் அநுஷ்டிப்பவரல்ல என்று கூறுபவர்கள் நன்குணர்ந்து அநுஷ்டிப்பதற்காகவும் அநுஷ்டிப்பவர்களுக்கும் பிரயோசனப் படுத்தற்காகவும் வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி என்னும் நூல் எமது நண்பரும், சிவபூசை விளக்கம் முப்பொருள் விளக்கம் சிவபூசாவிதி சிராத்த தீபிகை முதலான நூல்களே எழுதியவரும், சிவலிங்கப்ரதிஷ்டை முதலிய சம்ஸ்கிருத நூல்களே வெளியிட்டபெரியாருமாகிய யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களால் திருத்தமான முறையில் வெளியிடப் பெற்றது.

ஸந்த்யாநுஷ்டாந தத்வப்ரகாசிகா என்னும் நூலொன்று முன்னர் ஆந்திரலிபியிலும் 1907ம்வருஷத்தில்

ஸம்ஸ்கிருத லிபியிலும் வெளிவந்துள்ளது. ஆயினும் இங்கே அதன் சாராம்சமான விஷயங்களைத்தனையும் வேதஸ்மிருதீ திகாச புராணங்கள் தேவாரம் திருமந்திரம் முதலிய வடதமிழ் நூல்களைச் சிவாகமங்களோடு சேர்த்து ஆராய்ந்து நவநீதமாகத் திரட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூலில் அவ்வனுஷ்டானத்தின் அங்கமான பஸ்மதாரணம், ஆசமனம், பாலகுட்டனம், பிராணுயாமம் மார்ஜனபுரோக்ஷணங்கள், காயத்திரீஸ்வரூபத்தியானம், அதனர்த்தம், தத்துவம், அக்ஷராதிதேவதைகள், தத்தத் வர்ணங்கள், முத்திராலக்ஷணங்கள், கவசம்முதலியவைகளும், காயத்திரியின் திரிபாத சதுஷ்பாத விவரணம், அதன் உபயோககாலம் பிரணவம் முதலான மந்திரங்களுக்கு இருஷி சந்தஸ் தேவதை முதலான விளக்கங்களும், வியாகிருதித்திரயம் சப்தவியாகிருதி ஆகிய விவரங்களும் தமிழர்த்தத்துடன் பிரயோகமும் சேர்த்து எழுதியுபகரித்த சிவாசாரியர் அவர்களுக்குச் சைவஉலகம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

குருக்களவர்கள் இதுபோலவே, சிவத்துவிஜர் முதலானோர் அனுஷ்டிக்க யோக்கியமாகப் பலநூல்களை எழுதி உபகரிக்குமாறு வேண்டிய சகல வசதிகளையும்தீர்க்காயுளோடு திடகாத்திரத்தையும் தந்துதவுமாறு ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரனை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

யாழ்ப்பாணம்; திருநெல்வேலி
பரமேசுரக்கல்லூரி சமஸ்கிருத ஆசிரியர்
வியாகரண சிரோமணி
பிரமஸ்ரீ. தி. கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள்.

௧. [illegible]
[illegible]

௨. [illegible]
[illegible]

௩. [illegible]
[illegible]

௪. [illegible]
[illegible]

௫. [illegible]
[illegible]

௬. [illegible]
[illegible]

௭. [illegible]
[illegible]

௮. [illegible]
[illegible]

௯. 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣 [illegible] ॥

௰. 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 [illegible] ।
𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।

௧௧. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮 [illegible] 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 [illegible]
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௧௨. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 [illegible]
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

௧௩. 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁 [illegible] 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 [illegible] ॥
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] ॥

௧௪. [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 [illegible] ।
[illegible] ॥

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௬. [illegible] ॥
[illegible] ॥

௧௭. 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨 [illegible] ॥
[illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௯. [illegible]
[[illegible]

[illegible]

உ௦. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் எழுவகைப் பிறவிகளுள்ளே மானுடப் பிறவி சிறந்ததும் கிடைத்தற் கரியதுமாகும். மானுடப் பிறவியெடுத்தவர் யாவரும் பரமபதியை எப்பொழுதும் வழிபடவேண்டும். அப்பரமபதி பிரத்யக்ஷம் அப்பிரத்தியக்ஷம் என இருவகையாக நின்று ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிந்து வருகின்றார். அப்பிரத்தியக்ஷமாகத்தில் நோக்கும்போது ரூபமற்றவர் பெயரற்றவர் குணமற்றவர் எங்கும் பரந்திருப்பவர் ஒன்றையும்பற்றாதவர் பேரொளிவாய்ந்தவர் அன்பானவர் என்று ஞானிகள் கொள்கின்றனர். சூரியன் சந்திரன் என்ற பிரத்தியக்ஷவடிவத்தில் சகல சீவான்மாக்களும் தரிசிக்கக்கூடியவராய் நின்று அருள் புரிகின்றார்.

அந்தப் பரமபதி சூரியமண்டலத்தில் நின்று அருள் புரிகின்றார். அன்னையாகிய பராசக்தி சந்திரமண்டலத்தில் நின்று அருள்புரிகின்றாள். சந்திரமண்டலத்தில் திருவருளாய் நின்று அருளி சூரியமண்டலத்தில் பரமபதியாய் விளங்கும் பரமேசுரனை எப்பொழுதும் வணங்கக் கடமைப்பட்டவராயிருக்கின்றோம்.

காலங்கடந்து காலரூபியாய் விளங்கும் பரமபதி சூரிய சந்திரவடிவமாக இருந்துகொண்டு காலத்தை வகுத்தருளுகின்றார். பருவங்களை வகுத்தருளுகின்றார். பகல் இரவு என்று இருகாலமாக விளங்குகின்றார். பகல் இரவு என்னும் இருகாலங்கள் பொருந்துகின்ற நேரம் சந்தியா. அந்தச் சந்தியாகாலத்தில் பரமபதியைநாம் வணங்கவேண்டும்.

காலனை வென்ற காலரூபியான பரமேசுவரனை வணங்குபவர் காலவசத்திற் படாமல் பிறவாது பேரின்ப நிலையை அடைவர். காலந்தவறாது காலத்தில் வணங்குவதைச் சந்தியாவந்தனம் என்பர். இஃது சைவசந்தியாவந்தனம்

என்று இருவகையாகும். உபய
வைதிகசந்தியாவந்தனம் என்று இருவகையாகும். உபய
னம் மாத்திரம் பெற்ற அந்தணர் வைதிகசந்தியாவந்தனத்
தையும் அதனோடு சிவதீக்ஷையும் பெற்ற அந்தணர் வைதி
கசைவசந்தியாவந்தனங்களையும் சிவதீக்ஷைபெற்ற ஏனை
யோர் சைவசந்தியாவந்தனத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டு
மென்று சாஸ்திரங் கூறுகின்றது.

சந்தியாவந்தனம்
கருத்தை உணர்ந்து செய்யப்படும் சந்தியாவந்தனம்
மேலான பயனளிப்பதாம். இதனையுணர்ந்த பெரியார்
அச்சுவேலி **பிரம்மஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிசிவாசாரியர்** அவர்கள
வைதிகசந்தியாவந்தனத்திற்குச் சிவபரமாகத்தக்க ஆகமப்
பிரமாணங்களை மேற்கோள்களாகக் காட்டி பதவுரை பொழி
ப்புரை விசேடவுரை என்று விரிவுரை எழுதி யாவருக்கும்
பயன்படக் கூடியமுறையில் எளிதான நடையில் விளக்கியி
ருக்கிறார்கள். யாவரும இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுண
ர்ந்து சந்தியாவந்தனமகிமையை அறிந்துகொள்ளலாம்.

செய்து
அந்தணர் சமூகம் ஒருநல்ல காரியத்தைச் செய்து
கொண்டால் அச்சமூகம் நல்லவாழ்வு வாழ்வதோடல்லா
மல் மக்கள் சமூகத்திற்கே நல்வாழ்வு வாழும்வழிவகுத்தவரா
வர். ஆகவே விசேஷமாக அந்தணசமூகத்தவா யாவரும
இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுணர்ந்து முக்காலமும சந்தி
யாவந்தனம் அனுஷ்டித்துத் தமசமூகத்தவரை நல்வாழ்வு
வாழச் செய்து மற்றவர்களையும நல் வாழ்வு வாழவைக்கு
மாறு வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்
சைவசமயக் குருமார்களுக்குத் தலைவராய் நின்று இப்
பணியைச் செய்துதவிய **பிரமஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிசிவாசாரியர்**
அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த நாங்கள் யாவரும் கடமைப்
பாடுடையவர்களாக இருக்கின்றோம்.

𑌉

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌶𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃।

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌶𑍈𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂
[𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

𑌵𑍀𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇।

𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍈𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇। [𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑍀𑌮𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇। [𑌤𑌥𑌾।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾
[𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍

𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇।

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍈𑌵𑌿

𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇। [𑌕𑌮𑍍।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍,
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇।

𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿।

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃।

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇।

𑌉𑌷𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍।

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍।

𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇।

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍।

இருபிறப்பாளர் முதலில் வைதிகசந்தியாவந்தனத்தையும் பின்பு சைவ சந்தியாவந்தனத்தையும் செய்தல்வேண்டும்.

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇।

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌨𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍈𑌵𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃।

𑌸𑍂𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍।

“𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤।

𑍐 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿।
𑌨𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯। 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍। 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।'' 𑌇𑌤𑌿।

திருவானைக்காப்புராணம்.

மறையவர் முதன்மூவர்க்குந் தீக்கை யுண்டேன்
வைதிகந் தாந்திரம் விரவி வகுத்தலாகும்
அறைதருதாந் திரமொன்றுற் புரித ருனா
மமையுமருட் டீக்கையிலா தாயின் வேத
முறையுளிச்செய் திடன்முறையாம் பின்னோன் றீக்கை
முற்றிலனே லாகமத்தான் முடித்த லேயா
நிறைதருதாந் திரத்தியற்று ராயிற் றீக்கை
நெடும்பயனின் றுந்தீக்கை நிகழ்ந்து ளார்க்கே.

வெய்தருள் வளங்குந் தீக்கை விரவுமூ வர்க்கு முன்னர்
வைதிக சந்தி செய்தே வயங்குறு சைவ சந்தி
செய்திடன் முறையாஞ் சீர்த்தநைட்டிகன் விரதியென்போர்க்
குய்திசெய் சைவ சந்தி யொன்றுசெய் திடலு மாகும்.

சிவபெருமான் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் வியாபகராய் நிஷ்களராயிருப்பினும் ஆன்மாக்கள் தம்மைவழிபட்டு உய்யும்பொருட்டுச் சூரியமண்டலம் முதலிய இடங்களில்

திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுதலும் அவரது பெருங்கருணைக் குணமாம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃।

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾। [𑌤𑌾
𑌅𑌧𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾।
𑌅𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍌।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮
[𑌤𑌾। 𑌇𑌤𑌿

பிராதக்காலசந்திக்கு ஆகாசத்திலே நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போதே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம். அவைகள் ஆகாயத்திலே மறைந்தபின் தருப்பணஞ்செய்தல் மத்திமமாம். சூரியன் பாதிஉதயஞ் செய்யும்போது தருப்பணஞ் செய்தல் கனிட்டமாம். மத்தியானசந்திக்கு மத்தியானத்துக்குமுன் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் மத்திமமாம். பதினைந்தா நாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே செய்தல் உத்தமமாம். மத்தியானத்துக்குப்பின் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் கனிட்டமாம். சாயங்காலசந்திக்கு சூரியன் பாதி அஸ்தமனஞ் செய்யுங்காலம் உத்தமம். அஸ்தமனமானபின் நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்தல் மத்திமம். நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் கனிட்டமாம்.

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

சந்தியா என்பது செவ்வனே தியானிக்கப்படுவது எனப்பொருள்படும். 𑌸𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾- செவ்வே தியானித்தல். சந்தியை என்பதற்குக் காலவிசேஷம் என்னும் பொருளிருப்பினும் அந்தக்காலத்தில் உபாசிக்கப்படும் தேவதா

விசேஷத்திற்கும் சந்தியா (𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾) என்பதே பெயர். பரமேசுரனுடைய நிஷ்களமாகிய பராசத்தியே சகளரூபமாயச் சந்தியை ஆயினர். பராசத்தி காலை உச்சி மாலை என்னும் திரிசந்திகளிலும் காயத்திரி சாவித்திரி சரஸ்வதி என்னும் முச்சத்தி வடிவமாகப் பிரகாசிக்கின்றனர். தன்னை ஜபிப்பவனை எல்லாத் தோஷங்களினின்றும் இரக்ஷிப்பதால் காயத்ரி என்றும், சூரியனுக்கு அந்தர் யாமியாயிருந்து அவனுக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதால் சாவித்திரி என்றும், உலகங்களை உண்டுபண்ணிச் சொல்ரூபமாய் விளங்குவதால் சரஸ்வதி என்றும் சொல்லப்படுவர். சந்தியாதேவியைச் சூரியமண்டலத்துள் விளங்குவதாகப் பாவித்து இருதயகமலத்தில் இடைவிடாது தியானம் பண்ணுக.

𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾।

𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
[illegible]।

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃।

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾।

[illegible]।

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀 [illegible]।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 [illegible]।

திருமந்திரம்.

அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழ லோம்பி முப்போது நியமஞ்செய்
தந்தவநற் கருமத்து நின்றுங்கி ட்டுச்
சந்தியு மோம்பிச் சடங்கறுப் போர்களே.

[illegible]।

𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 [illegible]।

[illegible]।
[illegible]।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇।

𑌮𑌾𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑌜𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
[illegible]
[illegible]

𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮 [illegible]
[illegible] 𑌤𑍇।

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇।

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇।
[illegible]

[illegible]

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
[illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇।
𑌮𑌾𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑌜𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

[illegible]

𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑌜𑌲𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍।
𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 [illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍।

கோகன்ன முத்திரையையுடைய வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தைச் சப்தமின்றி மும்முறை இடையிடையே கைகழுவிக்கொண்டு உட்கொள்ளுதல் ஆசமனமாம். நீர்மிகினும் குறையினும் குற்றமாம்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍।

“𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌆𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨𑌰𑍍𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂। 𑌤𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍।”

𑌅𑌥𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾।
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌆𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।

ஓங்காரத்தாலாவது வியாகிருதிகளாலாவது ஸாவித்திரியாலாவது ஆசமனம் செய்க.

𑌆𑌚𑌮𑌨𑌰𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍।

ஜலத்தை மும்முறை ஆசமித்தலால் சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்கள் பிரீதி அடைவார்கள் விசேஷமாகப் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் ருத்திரனும் பிரீதியடைவார்கள். இருமுறை உதடுகளைத் துடைத்தலினால் கங்கையும் யமுனையும் பிரீதி அடைவர்.

𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍।

𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃।

𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇। [𑌵𑍇𑌦𑌃

𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑌂 𑌸
𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

स्मृत्यन्तरे। [यः।

अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तु नेत्रयोः स्पर्शयेत्ततः
अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां तु नासिकायां च संस्पृशेत्। [तः।
कनिष्ठाङ्गुष्ठकाभ्यां तु श्रोत्रयोः स्पर्शयेत्क्रमात्
अङ्गुष्ठं सर्वाभिरङ्गुलीभिर्नाभिं हृन्मूर्ध्नि च स्पृशेत्

तन्त्रसारे पक्षान्तरम्।

[illegible]

अङ्गुष्ठानामिकाग्रेण दक्षवामे हृदि स्पृशेत्।

प्राणायामः।

प्रकारान्तरेण।

प्राणायामत्रयं कृत्वा [illegible]
पूरकं कुम्भकं चैव रेचकं च त्रितयम्।
रेचनाद्रेचकं प्रोक्तं पूरणात्पूरकं तथा।
कुम्भकं तु निरोधेन प्राणस्येति त्रयम्।
रेचकं ब्रह्मदैवत्यं पूरकं विष्णुदैवतम्।
कुम्भकं रुद्रदैवत्यमिति देवाः प्रकीर्तिताः।
[illegible]
[illegible]

योगयाज्ञवल्क्यः।

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ந்யாஸ:

ப்ராணோ வாயுஶ்ஶரீரஸ்த ஆயாமஸ்தஸ்ய நிக்ரஹ:।

காரணே — மநு:।

இடாநாடிகயா கநிஷ்டாமௌவ்யம் ஸம்பூர்ய த்ருதீயகம்।

நாஸாக்ரம் தத்கதாவ்யா ப்ராணாயாமஸ்ய லக்ஷணம்।

இடை நாடியினால் வெளியிலுள்ள சுத்தவாயுவை உள்ளே யிழுத்து மூக்கின் நுனியில் இரு நேத்திரங்களையும் செலுத்தி, கும்பகத்தினால் தியானஞ்செய்து வலநாடியினால் வாயுவை வெளியே விடுக.

ப்ராண ஸம்யமம் — பிராணனைத் தடுத்தல்.

மூக்கில் அக்கினியும், வலக்காதில் கங்கையும் அதிபர்களாகையால் மூக்கிலும் காதிலும் தொடுவது பிராணயாமஞ்செய்தகரம் சுத்தியாதற் பொருட்டாம்.

ஸந்த்யாரணம்।

ஸந்த்யாதேவத்யாநம்।

உக்தம்।

ஸந்த்யாதேவீம் க்ருதிம் யமேக்ஷ்ய விஶேஷேண தந்வேதநே।

த்ரிணேத்ராம் த்ரிஶிரஸ்காம் த்ரிஹஸ்தாம் ப்ரணவத்ரகாம்।

த்ரிபாதாம் வஹ்நிநயநாம் ஸந்த்யாம் ஜ்யோதிர்க்ரஹாம்।

தாஞ்ஜாபம் பரம் ஹீநம் ரக்தவர்ணேஷு ஆவஶோபிதாம்।

ரக்ஷாமந்த்ரஸ்வரூபாம் தேவம் ஸந்த்யாகாஶாங்கம் பஶ்யேத்புந:।

ஸந்த்யாவிஶேஷம்।

காரணே।

த்ரிவர்ணம் ப்ரஹ்மஸந்த்யாக்ருதாஸாயோக்ரம் யவநேந வ।

யதாக்ரமம் ப்ராஜபம் ஸந்த்யாஸ்ஸந்த்யா விசாவநம்।

ஸாவயத்ருவிம் ஜ்ஞாநம் நித்யம் ஸாவயதேவ்யக:|
ஸக்ஷணாத்ஸகலபாபாநாம் ஹந்த்ரீ திவஸிநீயதே|
ஸந்த்யோபாஸநவிஹீநஸ்து ஸர்வபூஜாம் ந காரயேத்|

ஸூர்யாருணஸம்வாதே|

[illegible]|

த்ரைகால்யநாடிகாபூர்வே த்ரிரர்க்ய ப்ரதாந ஸாவதீயேத்|
அதிதேவதா:|

ஸ்காந்தபுராணே|

அகாலே நாடிகாபூர்வே ப்ராதஸ்ஸாயம் ப்ரதாநதோ த்ரிகம்|
பூர்வ ஸந்த்யாதீதாநந்தரம் ஹிரண்ய தஷ்ட்ரவர்க்கம்|

ஸூர்யார்ணவஸாராணாம்|

ஸ்ம்ருதிஸார்த்தாவஸ்யாம்|
அர்க்யம் பஞ்ச நாய ஷஷ்ட்யம் தர்ப்பணம் பஞ்சதம் க்ஷயம்|
நந்த்யாஸ்தூரணே நத்ரயம் பஞ்சயாமயே ஜ்யாய:|

விம்பதந்த்ரே|

நந்த்யாஸ்தூரணே நத்ரயம் பஞ்சமயாத்ரகே|
ஸ்நாநயாதாஸாமர்யாதயேத் த்ரயம் பஞ்சகம்|

காஶிகே|

ஷஷ்டம் ஸம்பூர்ணே நபூர்ணார்க்யம் த்ரயம் பஞ்சகம்|
ந்யூநாம் ச தர்ப்பணம் ஸம்பூர்யம் வைஶ்யாநாம் சதுஸ்ஸஹஸ்ரம்
[ஸவேத்

ஶூத்ராணாம் ஷஷ்டிஸம்வேஷ்டா ஏகாம் ஸம்பூர்யம் த்ரியம்
[கம்|

காலாதீதே|

யாவதே ஸூர்யாஸ்தாநம் ஶுத்தே தேவர்ஷிகம் ஷஷ்டம் ஸம்பூர்யம்|
ஶேஷ ஏகாம் ஸம்பூர்யம் ப்ராக் த்ரிவர்ண்யம் யாமயேத்
[ஸாத்|

த்ரிவர்ணஸ்நாநம்। காரணம்।

ஶ்ரீதேவீபாகவதாதி உக்தகணைவாம் ஸஞ்சயோரவி।
கல்பவ்ருக்ஷபரே ஸந்த்யாஸ்ருஷ்டேநாதிவாஸ்துகே।
வ்ருக்ஷே தேவாஹ்வாந்ஸந்தி ஸ்தாநம் ஸத்யம் த்ரயோதேவதா:।

த்ரயோதேவதா:।

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுமஹேஶஶ்ச த்ரயோ தேவா ஜகத்ப்ரபு:।
த்ரயோ ப்ரஹ்மா ததோ விஷ்ணுஸ்தத்ருத்ரோ மஹேஶ்வர:।
த்ரிவர்ணம் ப்ரஹ்மக்ஷத்ர வைஶ்யாக்யம் த்ரய:।
ஷட்வர்ணஸ்நாநம் ஶ்ரேஷ்டம் வர்ணத்ரயதேவதா:।

ஸாக்ஷாத்।

ஶ்ரீஸ்நாநம் ஸர்வஸம்பூஜ்யம் ஸங்க்ஷேபம் ஶ்ருதிஸ்மிருதி:।
கலியுகே ப்ரஸ்நவாஹநம் கர்மஸஹ்யம்।
ஹ்ருதயே ஸ்வஸ்திஸ்ரோத்ராஸநாஹநம் தேவஜாபதி:।
ஜாமதக்ந்யாஸ்ஸ்வா ஸ்வீநீ தேவாதயோ:* வஞ்ஜராஸ்தா।

த்ரிவர்ணஸ்நாநவிதி:।

விஶேஷகாலோத்தரம்।

ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார: த்ரிவர்ணஸ்நாநகால:।

ஹஸ்தயாரணம் உக்தம்।

காலநிர்ணயம்।

ஶ்ரீஸ்நாந உக்தம்:।

... ...

ப்ராதர்வர்ஷண ஸ்நாநாதிவோ ஸ்நாநஞ்சரே।
நாஸ்தவா ஸ்நாநம் ஜானபோ ஹ்யாஸ்ஸ்ருத:।
ஶேஷாம் மத்யாஹ்ந ஸ்நாநம் ப்ரவேஶநாதி।

---

*வஞ்ஜரா:= நந்தை முதலிய ஐந்து பசுக்கள்.

धारणफलम्।

सूतसंहितायाम्।

त्रिपुण्ड्रं सदा कार्यं ब्राह्मणैः शुद्धेन भस्मना।
वेदोक्तेन विधानेन स सायुज्यमवाप्नुयात्।

स्कान्दे।

सर्वतीर्थेषु यत्स्नानं सर्वयज्ञेषु यत्फलम्।
तत्फलं कोटिगुणितं भस्मस्नानेन लभ्यते।

कूर्मपुराणे।

त्रिपुण्ड्रं ब्राह्मणो विद्वान्मनसापि न लङ्घयेत्।
श्रुत्या विधीयते यस्मात्तत्त्यागी पतितो भवेत्।
पञ्चाक्षरजपो भस्मस्नानं लिङ्गार्चनं त्रयम्।
कदाचिदपि न त्याज्यं यथाशक्ति समाचरेत् इति।

பிராமணனாகிய வித்துவான் திரிபுண்டரத்தை மனசினாலும் விலக்கல் கூடாது. பஞ்சாக்ஷர செபம் பஸ்மஸ்நானம் லிங்கார்ச்சனை என்னும்மூன்றையும்ஓர்காலும் தவிர்த்தல் கூடாது. இயன்றவாறு அனுஷ்டிக்க.

ऊर्ध्वपुण्ड्रम्—[illegible]—[illegible]।

वीरतन्त्रे।

प्रातःस्नात्वा [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

काशिके। [illegible]

[illegible]

𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌜𑌾𑌜𑌪𑍂𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌚𑌸𑍁𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃।

𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇।

𑌤𑌤𑌃𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇।

𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃𑌪𑌦𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨𑌜𑌪𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌪𑌯𑌃।
𑌆𑌪𑌃𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑌾𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿𑌤𑌤𑌃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃।

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇।

𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇।
𑌪𑌾𑌦𑍇𑌪𑌾𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌾𑌪𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌨𑌵𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑍇𑌨𑌤𑍁।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯𑌚।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍।

மார்ச்சனம் செய்வதால் பிரமஹத்தி தோஷம் நீங்கும். மனம் வாக்குக் காயங்களினால் வரும் பாவங்கள் அகலும். இது தூலதேகசுத்திப் பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாம்.

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇।

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌜𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨𑌸𑌾𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌃𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑌪𑌃।

आपः पुनन्त्विति [illegible] जलमाचमेत्।

காலை மத்தியானம் சாயங்காலம் என்னும் முச்சந்திகளிலும் "सूर्यश्च" "आपः पुनन्तु" "अग्निश्च" என்னும் மந்திரங்களை முறையே சொல்லி ஜலத்தை ஆசமித்தல் வேண்டும், மந்திராசமனம் ஆன்மசுத்திப் பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாம்.

अघमर्षणम्।

जलपूर्णं तथा हस्तं नासिकाग्रे समर्पयेत्।

अर्घ्यप्रदानम्। [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

कारिका।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ராதர்மத்யாஹ்ந: யெஷ்விஷ்டுஸாயஸாவீ நவவா|
ஸம்தெஹா நாவயாய ஜாய ப்ரக்ஷிபேத் உதகாஞ்ஜலீந்|
ப்ராயஶ்சித்தாய ஸாவித்ர்யா வ்ருதெதெத்வஹத்வயா| இதி|

பிரணவ வியாகிருதிகளுடன் கூடின காயத்திரியினால் மூன்று சந்திகளிலும் அர்க்கியம் கொடுத்தல் வேண்டும். காலையில் மூன்று அர்க்கியமும் மாலையில் மூன்று அர்க்கியமும் மத்தியானத்தில் இரண்டு அர்க்கியமும் கொடுத்தல் வேண்டும். மத்தியானத்தில் ஒரு அருக்கியமெனக் கொள்வதுமாம். இருகைகளாலும் தீர்த்தத்தையெடுத்து பிரணவ வியாஹிருதி பூர்வகமான காயத்திரியினால் அபிமந்திரித்து சூரியனுக்கெதிர் முகமாகவே அருக்கியங் கொடுத்தல் வேண்டும்.

ஸங்க்ரஹே ச|

ஷிக்வாஸந்த்யாமுபாஸீத ப்ராதஸ்ஸக்ய தாஞ்ஜலீ:
ஷிகோபாஸீத ஸந்த்யாமஹ உபாஸீ நஸ்து பாஸ்கரம்|
ஜலஞ்ஜலிம் ஸகல்யம் ப்ராணாயாமம் ததோ ஜபேத்|

இதிஹாஸ:|

சிருஷ்டி ஆரம்பகாலத்திலே முப்பதுகோடி அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமாவைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து சூரியனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் சூர்யோதயத்திலும் அஸ்தமயனகாலத்திலும் சூரியனுடன் போர்புரிகின்றார்கள். பிராமணர் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக நின்று காயத்திரியினால் அபிமந்திரித்த ஜலத்தை உயர எறிகின்றார்கள். அந்தஜலம் மந்திரசக்தியாற் பரிணமித்து வச்சிராயுதமாகச் சென்று அந்த அசுரர்களை மந்தேகாருண்ணியம் என்னும் தீவிற்றள்ளி விடுகின்

றது. பிரமா கொடுத்த வரத்தினல் பின்பும் அவர்கள் எழுந்து மற்றைச் சந்தியிலும் யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்குகின்றார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொருசந்தியாகாலங்களிலும் நடைபெறுகின்றது. இதனை

“ஐயர் கையில்வந் தவுண ரைச்செறுந்
துய்ய தீம்படை”

எனக்கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளும் குறிப்பிடு கின்றார்கள்.

வாயுஸம்ஹிதாயாம்|

யஶ்ஶிவம் ஜ்ஞாநயோகேந ஸம்யக்ஸம்ப்ரவிஶ்ய ஸாதித:|
ஸூர்யமண்டலமத்யஸ்தம் ஹ்ருதயே ஸம்ஸ்மரேத் ப்ரபும்|
ப்ராணவேதாவபோதேந ஸூர்யமண்டலமத்யகம்|
தஸ்மாத்ஸந்த்யாஸு நித்யம் ஶிவமாராதயேத்ஸதா|
ஶிவஸ்ய ஸூர்யாத்மந: ஸுப்ரஸாதகம்|

அகண்டாகார சச்சிதானந்த நிஷ்களராகிய பரமசிவனே ஆன்மாக்களது உபாசனையை யேற்று அனுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு ஆதித்தமண்டலத்தில் விளங்குகின்றார். இதனை வேதங்கள் அறுதியிட்டுக் கூறி எம்மனோர்க்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

“பொற்றாடியோடும், பொற்கேசத்தோடும், நகந்தொடுத்து முழுமையும் பொன்வண்ணமாயும், சூரியனல் அலர்ந்த இரு செந்தாமரை போலும் கண்களுமுடையர் இந்தச்சூரியன் மத்தியிலுள்ள இரண்ணிய புருஷர்”

என்றது சாந்தோக்கியம்.

“(சூரியமண்டலத்திலிருந்து உதயாஸ்தமனம் செய்விக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான்) பிரவிருத்திக்கின்றனர். இவர் நீலகண்டமும் செந்நிறமுமுடையர். (ஆதித்திய ரூபராகிய) இவரைக் கோபாலரும் கண்டார்கள். ஜலம் கொண்டுவரும் ஸ்திரீகளும் கண்டார்கள். பிராணிகளும்பார்க்கின்றன. அவ்வியல்பினராகிய அந்தருத்திரர் (அகக்கண்ணுக்

குப்) புலப்படின் எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பாராக"

தமது சிற்சத்தியாகிய உமாதேவியுடன் கூடினவரும், ஆன்மாக்களுக்கு சம்ஸார துக்கத்தை நாசம் செய்கின்றவருமான உருத்திரனுக்கு வணக்கம். உதய காலத்தில் மிகச் சிவந்த நிறமும், அதன்பின்பு சிறிது சிவந்த நிறமும் உள்ள ஆதித்திய வடிவினராயிருப்பவருமான ருத்திரனுக்கு வணக்கம்.

என்று தைத்திரீய சங்கிதை கூறுகின்றது.

"எவர் சூரியனுக்கு வேருய் சூரியனுக்குள்ளே உள்ளார் இவரை ஞாயிறு அறிந்திலதோ, எவருக்கு ஞாயிறு சரீரமோ, அவர் ஞாயிற்றினுள்ளேயிருந்து அதனைச் செலுத்துகின்ருரோ அவரே உனது ஆன்மாவும் அந்தர்யாமியும் அமிர்தருமாம் (சிவனுமாம்) என்று பிருகதாரணியம் கூறுகின்றது.

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியி
னருக்க னுவா னரனுரு வல்லனே
இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழுங்
கருத்தி னைநினை யார்கன் மனவரே

எனத் தமிழ்வேதம் கூறுகின்றது.

'இரண்ணிய துல்லியரும், திரிலோசனரும், நீலகண்டரும், உமாபதியும் ... பகவானுமாகிய சிவபெருமானே ஆதித்தியனுக்குள்ளே யிருப்பவரும் சாவித்திரியினுற் பிரதிபாதிக்கப் படுபவரும், முமுட்சுக்கள் அனைவருக்கும் தியேயப்பொருளாயுமுள்ளார் என்றுசித்தித்தது"

என நீலகண்டசிவாசாரியர் கூறுகின்ருர்.

விரிந்தபல்கதிருடையதோர்வெய்யவனடுவட்
பொருந்திவைகியகண்ணுதற்பரமனேபோன்ருன். எனவும்,

மாறிலாவருக்கனுப்பண்ணவைகியபரமனைபோல் [ஞான்
ஆறுமாமுகத்துவள்ளல்அலங்குளைப்புரவிமான்றேரேறி

எனவும் கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உணர்ந்துளோருளத்தகரபுண்டரீகமுந்துவாதசாந்தமு
மும்பர்,வணங்குமாதித்தமண்டலநடுவுநான்மறைகளின்முடி
வுஞ்சீர், இணங்குசோமலோகமுந்திருவம்பலத்திடமுந் தென்
குளத்தூர்வாழ், குணங்கடந்தவர்சிறப்பிடமாமெனக்கூறிடும
றைநூலே.

என்றசெய்யுளில் ஆதித்தமண்டல நடுவும் எனச்சிவஞான சுவாமிகள் செப்புகின்றார்.

ஸூர்யமண்டலமத்யஸ்தம்
ஸாம்பம் ஸம்ஸாரபேஷஜம்|
நீலக்ரீவம் விரூபாக்ஷம்
நமாமி ஶிவமவ்யயம்||

சூரிய மண்டலமத்தியில் அம்பிகையோடு கூடி விளங்குபவரும், பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தினரும், நீலகண்டரும் விரூபாக்ஷருமாகிய பரமசிவனை வணங்குகின்றேன். எனப்பராசரபுராணங் கூறுகின்றது.

வேதாந்தாய ஶாஸ்த்ராய காரணத்ரயஹேதவே|
தஸ்மை ஸ்தவ்யாணி நிதம் ஹ்யம் ஸம்ப்ருதாய ப்ரஹ்லாதிவிணே
க்ஷம் வேதார்த்த ஷாப்ரஹ்மவர ஊர்த்வோஜ்யா திரவோர்த்வ
[தயே|

ஹரிஹராய ஸ்வஸ்வரூபோங்காரஸ்ய வேதாந்தஸ்ய ஸநாதந:|
நமஸ்ஸூர்யாய ருத்ராய த்வாமஹம் ஶரணங்கத:|
ஹிரண்யபாஹவே துப்யம் ஹிரண்யபதயே நம:|

அம்பிகாபதயே துப்யமுமாயா: பதயே நம:।
விலோஹிதாய ஹம்ஸாய ஸஹஸ்ராக்ஷாய தே நம:।

என்று ஆதித்தியபுராணம் செப்புகின்றது.

ஶிவஸ்ஸர்வஸ்ய ஸாமாந்யஸ்ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாரமோசக:।
ஆதித்யஸ்யைவ மண்டலே லக்ஷயோஜநவிஸ்த்ருதே।
ஸர்வலோகவிதாதாரமீஶ்வரம் ஹரரூபிணம்।
ஹிரண்யஶ்மஶ்ருகேஶஞ்ச ஹிரண்யநகஞ்சயா।
உமாவாமப்ரதேஶஞ்ச அம்பிகார்த்தஶரீரிணம்।
ஸோஹமித்யநிஶம் த்யாயேத் ஸந்த்யாகாலேஷு வா நர:।

எனச்சூதசங்கிதையுங் கூறுகின்றது.

இந்தப் பிரபல பிரமாணங்களாலும் பிறவாற்றாலும் ஆதித்தியாந்தர்யாமியாயிருப்பவர் சிவபெருமானே என்பதும், சந்தியாகாலத்தில் அவரே சிற்சத்தியாரோடு அங்கு உபாசிக்கப்படும் தெய்வமாவார் என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றது.

ப்ரணவப்ரதிபாத்யம்।

வாயுபுராணே

ப்ரணவோ வாசகஸ்தஸ்ய ஶிவஸ்ய பரமாத்மந:।
அந்தர்ஹம்விநா தஸ்ய க்ருத்ஸ்நஜாநாதிஸம்ருத்திநம்।

வராஹபுராணே।

உமாஸஹிதரூபோ தேவஶ்ஶிவஸ்ஸந்த்யாதிலக்ஷண:
ஸம்ஸாரதாரகஸ்யாஸ்ய ப்ரணவஸ்யார்த்த உச்யதே।

ஶைவபுராணே।

வாசக: ப்ரணவோ யஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்தே தேஜரூபோ வதேத:।
ஹிரண்யபாஹும் ஜடிலமோம்காரார்த்தம் ரூபவேதஸம்।
அம்பிகாபதிமீஶாநம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிரவ்யயம்।
ஸோயம் ஸஹஸ்ரஸ்ஸாக்ஷாத் ப்ரணவஸ்யாஸ்ய கோசர:।

ஸர்வேஷா[illegible]ஸ்ய ஶிவஸ்ய வாசக:|
ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபஸ்ய [illegible]:|

இவை முதலிய பிரமாணங்களினால் பரமேசுரனே பிரணவத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றாரென்பது பெறப்படுகின்றது.

காயத்ர்யா விநியோக:|

வேதசாரமாயுள்ள காயத்திரீ மஹாமந்திரமானது பிராணாயாமத்திலும், ஜபத்திலும் அர்க்கிய தானத்திலும் விநியோகிக்கப்படும. முதலிலே பிரணவமும் மூன்று வியாகிருதிகளுங்கொண்ட காயத்திரி பிரமமுகம் என்று பெயர் பெறும்.

முதலிலே பிரணவம் புணர்ந்த வியாகிருதிகள் ஏழும் இறுதியிலே பிரமசிரோமந்திரமும் புணர்ந்த காயத்திரியே பிராணாயாமத்தில் விநியோகப்படும்.

காயத்திரிமந்திரம் மூன்று பாதங்களையும், ஒவ்வொரு பாதத்திற்கும அக்ஷரங்கள் எட்டாக இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களையும, ஒவ்வொரு பாதத்திற்கும இவ்விரண்டு குக்ஷிகளாக ஆறு குக்ஷிகளையுங் கொண்டதாம், காயத்திரீ சிரசு பதினாறு அக்ஷரங்களாக கொண்டதாம.

மநு:|

ஓங்காரபூர்விகாஸ்திஸ்ரோ மஹாவ்யாஹ்ருதயஸ்ததா|
த்ரிபதா சைவ காயத்ரீ விஜ்ஞேயா ப்ரஹ்மணோ முகம்|
ஸவ்யாஹ்ருதிகாம் ஸப்ரணவாம் காயத்ரீம் ஶிரஸா ஸஹ|
த்ரி: படேதாயத: ப்ராண: ப்ராணாயாம: ஸ உச்யதே|

யோகயாஜ்ஞவல்க்ய:|

க்ருஹஸ்தஸ்ய [illegible] ஸத்யம் [illegible]|

ப்ரத்யோங்காரஸமாயுக்தம் ததா தத்ஸவிதுர்வரம்।
ஓமாபோஜ்யோதிரித்யேஷ ஶிரோவேதே துரீயக:
ஸப்தவ்யாஹ்ருதய:।

ஓம்—பிரணவம், பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம் என்னுமிவையேழும் வியாகிருதிகளாம்.

காயத்ரீ।

தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்।
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்।

காயத்ரீ ஶிரோமந்த்ரம்।

ஓம் ஆபோ ஜ்யோதிரஸோ அம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம்।

பூராதீநாமர்த்த:।

ஓம் = பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர ரூபரான கடவுள், பூ: = இருக்கிறவரும், புவ: = இருப்பிக்கிறவரும், ஸுவ: = நன்றாகச் சூழுகிறவரும், அல்லது செலுத்துகிறவரும், மஹ: = பூசிக்கப்படுபவரும், ஜந: = பிறப்பிக்கிறவரும். தப: = சுடுகிறவரும் அல்லது விளக்குகிறவரும், ஸத்யம் = (எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் தவிர்க்கப்படாமல் உள்ளவருமாகி) இருக்கிறார்.

பவதீதி பூ:, பாவயதீதி புவ:, ஸுஷ்டு வ்ருணோதி। ஸுவதீதிவா ஸுவ:। மஹ்யதே இதி மஹ:। ஜநயதீதி ஜந:। தாபயதீதி தப:। அபாதீதி ஸத்யம்।

இனி, பூலோகம் முதலிய ஏழும் அவற்றிற்கு இனமாகிய பாதாளம் முதலிய ஏழுமாகிய பதினான்கு உலகங்களும் கடவுளின் காரியமாகலின் அவையாயிருக்கிறார் என்னும் பொருளும் கொள்ளப்படும்.

ஹரஸ்ஸர்வஸ்ய ஹரணாத் வ்யாபகத்வாத் விஷ்ணுருச்யதே
பகவாந்ஸர்வவிஜ்ஞாநாதவநாதோமிதி ஸ்ம்ருத:|

அனைத்தையுஞ் சங்கரிப்பவராகலின் அரன் எனவும், வியாபகராதலின் விஷ்ணு எனவும், சர்வஞ்ஞராதலிற் பகவான் எனவும், காப்பவராதலின் ஓம் எனவும் திருநாமங்கள் சிவபிரானுக்குப் போந்தன என்னும் கூர்மபுராணப் பிரமாணத்தினாலும் ஓமிதி ப்ரஹ்ம என்னும் சுருதியினாலும் ஓம் என்பது பரப்பிரமசிவவாசகமாம்.

ப்ரணவருஷ்யாதிகம்!

ப்ரணவஸ்ய ருஷிர்ப்ரஹ்மா பரமாத்மா ச தேவதா|
சந்தஸ்து தேவீ காயத்ரீ விநியோக: க்ரியாவஶா|

பிரணவத்தின் இருஷி பிரமா, தேவதை சிவன், சந்தசு காயத்திரீ, எக்கிரியையிலோ அக்கிரியையில் விநியோகம்.

ஶிவஶக்திஸமாயோக: பரமாத்மேதி நிஶ்சிதம்|

(சிவமும் சத்தியும் இயைந்ததே பரமான்மா எனநிச்சயிக்கப்படுகின்றது.) எனக் கைலாசசங்கிதையிற் கூறப்பட்டலால் பரமாத்மா சத்தியோடியைந்த சிவபெருமான் எனப்பொருள்கொள்ளப்படும்.

ஶிவோ மஹேஶ்வரஶ்சைவ ருத்ரோ விஷ்ணு: பிதாம[ஹ:|
ஸம்ஸாரவைத்ய: ஸர்வஜ்ஞ: பரமாத்மேதி முக்யத:
நாமாஷ்டகமிதம் நித்யம் ஶிவஸ்ய ப்ரதிபாதகம்|

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌋𑌷𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂𑌗𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।

𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃।

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌚𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌚।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌚𑌜𑌗𑌤𑍀𑌚𑍈𑌵𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤
[𑌵𑍈

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍, 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍, 𑌜𑌗𑌤𑍀 இவைகள் முறையே ஆகும்.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑍋𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃।

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿।

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑍀𑌚𑌤𑌥𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀।
𑌆𑌹𑌾𑌵𑌤𑍀𑌚 𑌘𑍋𑌲𑌾𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃।

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌵𑌾𑌹𑌨𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀 𑌆𑌹𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌘𑍋𑌲𑌾 இவைஏழும் வியாகிருதிகளின் சக்திகளாம்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍।

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂𑌚𑌪𑍀𑌤𑌂𑌚𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌂𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌨𑍀𑌲𑌂𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍। [𑌪𑌾

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌜𑌠𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌽𑌪𑌿𑌚𑌤𑌥𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯
[𑌸𑍇𑌤𑍍।

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌜𑌂𑌘𑌯𑍋𑌃।
𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌃। 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃 𑌜𑌠𑌰𑍇। 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇। 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌮𑍁𑌖𑍇। 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯। [𑌣𑌤𑍁।

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍇
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾। [𑌰𑍇𑌚

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇𑌯𑍀 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌕𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃।

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌵𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍌।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌃।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇𑌯𑍀 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍।

பெருவிரல்களை உள்ளே சேர்த்து இரு கை விரல்களை
யும் குவித்துக் கூப்பினால் அது **பத்மமுத்திரை** எனப்படும்.

𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇𑌯𑍀 — 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪
[𑌰𑌮𑍍।

இரு உள்ளங்கைகளையுஞ்சேர்த்து, ஒரு சிறுவிரலும் ஒரு அநாமிகையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு அங்ஙனமே ஒரு தர்ச்சனியும் ஒரு நடுவிரலும் சேர்த்தால் **தேநுமுத்திரை** எனப்படும்.

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾। [𑌨𑌾।

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰
[𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
[𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।

தக்ஷிணாங்குஷ்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா முத்ரா ஶங்கஸம்ஜ்ஞிதா|

இடக்கைப் பெருவிரலை வலக்கை நான்கு விரல்களாற் பிடித்து, இடக்கை நான்கு விரல்களையும் சேர்த்துநீட்டி அவற்றின் நுனிவிரல் வலக்கைப்பெருவிரலைச் சேர்த்தால் அது சங்கமுத்திரை எனப்படும்.

வராஹமுத்ரா|

தக்ஷஹஸ்தம் ஸ்வவக்ஷஸ்தம் வாமஹஸ்தஸ்ய யோஜயேத்|
அங்குஷ்டாங்குல்யஸம்யுக்தம் முத்ரா வராஹஸம்ஜ்ஞிதா

ஆத்மமுத்ரா|

அங்குஷ்டாத்மமுத்ரா ஸ்யாத்வாஸுதேவாஹ்வயா ச ஸா|

வலக்கைத் தர்ச்சனியை நெட்டையாக வைத்துக் கொண்டு, மற்றை விரல்களை மூடிக்கொண்டு மார்புக்குச் சரியாகப்பிடித்தால் அது ஆத்ம முத்திரை எனப்படும். இதுவே வாசுதேவ முத்திரையுமாகும்.

ஸம்விந்முத்ரா|

தக்ஷிணாங்குஷ்டதர்ஜந்யௌ ஸம்யுக்தாக்ரே த்ரய வியுதே|
ப்ரஸாரிதாஸ்த்ரயாங்குல்ய: ஸம்விந்முத்ரா ஸ்ம்ருத: போதத:|

வலக்கைத் தர்ச்சனியை வணக்கி அதன் நுனியைப் பெருவிரல்நுனியுடன் சேர்த்து மற்றைய விரல்களை நீட்டி நிறுத்தினுல் அது ஸம்விந்முத்ராஎனவும் சம்வித்முத்திரை எனவும் கூறப்படும்.

காயத்ரீ ஜபவிதாநக்ரம:|

ஸ்ரீ காயத்திரிமந்திரமானது இருக்குவேதத்திலும், கிர்ஷ்ணயசுர் வேதத்தினும், சுக்கில யசுர்வேதத்தினும்

சாமவேதத்தினும், பிருகதாரண்யமுதலிய உபநிடதங்களினும் காணப்படுகின்றது.

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃।

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯—விளங்குகின்ற, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃—சூரியனது மத்தியிலிருக்கின்ற, 𑌯𑌃 𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃— எந்தச்சிவன், 𑌨𑌃— எங்களுக்கு, 𑌧𑌿𑌯𑌃—புத்தியை, 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍—ஏவுகின்றாரோ, 𑌤𑌤𑍍—அந்த, 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂—உயர்ந்தவரை, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿— தியானிக்கிறோம் என்பதாம்.

𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇। [𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌨𑍋𑌧𑌿𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍। [𑌭𑌰𑌤𑌃।

𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌤𑌨𑌾𑌚𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌨𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌉𑌦𑌾
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌏𑌵𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀𑌵𑌯𑍋𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌭𑌂𑌜𑌕𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌯𑌤𑍀𑌹𑌯𑌃।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍀𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌚𑌕𑍇।

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃।

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇

𑌮𑌨𑍁𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍। [𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂𑌭𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂

த்யாயேமஹி த்ரிஸந்த்யாஸு தீமஹீத்யர்த்த உச்யதே।
யத்ஸூர்யமத்யவர்த்தி ஸ்யாத் வரேண்யம் தத்ப்ரதாநத:।

ய: — எவன், ந: — எங்களுக்கு, திய: — புத்திகளை, ப்ரசோதயாத் — ஏவுகின்றானோ, தேவஸ்ய — விளங்குகின்றவராகிய, ஸவிது: — சூரியனது மத்தியத்திலிருக்கின்ற, வரேண்யம் — பிரதானப் பொருளாகிய, தத் — (பிரம்மம் என்கின்ற) அந்த, பர்க: — சிவனை, தீமஹி — தியானிக்கின்றோம்.

இதன் கருத்து, சூரியனிடத்தில் ஒருதேவனிருக்கின்றான்; அவன் பெயர் பர்க்கன். அப்பர்க்கதேவனை நாம் தியானிக்கின்றோம் என்பது.

ப்ரஜ் என்னும் தாது தகித்தல் எனவும் பாகஞ்செய்தல் எனவும் பொருள் தருதலால். திரிபுர மன்மதாதிகளைத் தகித்தலாலும், பாசங்களைத் தகித்தலாலும், ஆன்மாக்களுடையமலங்களைப்பாகப்படுத்துதலாலும் பர்க: என்னும் பெயர் சிவபெருமான் மேல் யோகரூடியாய் வழங்கப்படும்.

ஸர்ஜநாத் ஸ்தித்யாதீநாம் வாஸநாநாம் விஸர்ஜநாத்।
கர்மணாம் பாகக்ருத்த்வாச்ச பாஶாநாம் ச பஞ்ஜநாத்।
ரஞ்ஜநீயத்வத: ஸர்வைர்பர்ஜநாச்சாத்மஸாத்ருநாத்।
ப்ராஜமாநத்வதோ வாபி பர்க: ஶிவ இதீரித:।

மைத்திராயணோபநிடதம் “ஏஷ பர்க இதி ருத்ரோ ப்ரஹ்மவாதிந:” இந்த ருத்திரர் பர்க்கர் எனப்படுவர் எனப் பிரமவாதிகள் கூறுவர் என்று கூறுகின்றது.

“இந்தச் சேதனம் அசேதனம் என்னும் பிரபஞ்சங்களைப் பிரகாசிப்பித்தலால், (ப) எனவும்,

இந்தச்சேதனப்பிரபஞ்சங்களை இச்சிப்பித்தலால் (ப)எனவும், இப்பிரஜைகளெல்லாம் இவரிலேயொடுங்கிமீளுதலால் (க) எனவும்பொருள்படுதலின் அவர் பர்க்கர்எனப்படுவர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

வடமொழி நிகண்டும் "ஹர ஸ்மரஹரோ பர்க: த்ர்யம்பக: த்ரிபுராந்தக:" என்று அப்பர்க்கச்சொல்லைச் சிவபெருமான் திருநாமமாகவே கூறுகின்றது.

தேவஸ்ய ஸவிதுர்மத்யே யோ ஹர்கோ நோ தியய: க்ரதூன்|
ப்ரேரயேத் தம் வரேண்யம் ஈஶ ஹீ த்யஜாம: க்ருதா:|

சிவாதித்தியனுக்கு மத்தியிலே உள்ள எந்தப்பர்க்கர் (சிவபிரான்) எங்கள் கருத்துகளைச் செலுத்துகின்றாரோ அந்த விரும்பற்பாலராயினாரைத் தியானிக்கின்றோம். என்று யாஜ்ஞவற்கியர் கூறுகின்றார்.

ஆதித்தியன் சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்தங்களுள் ஒன்று. சிவபிரான் அதில் உருத்திரர் என்னும்பெயரால் விளங்குகின்றார். "அருக்கனாவானரனுருவல்லனோ" என்பது தமிழ்வேதம்.
"ஸூர்யோஹம் ஹவ த்ரிணேத்ர" எனஸ்காந்தமும் "ஸமநேத்ர ஸஹஸ்ராம்ஶு" என நடராஜ ஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன.

ஆகையினாலே ஆதித்தியனிடம் வியாபித்திருப்பவர் சிவபெருமானே என்பதும் பர்க்கப்பெயர் பரமசிவனையே குறிக்குமெனபதும் தெளிவு.

எந்தச் சிவசூரியனது (ஞான இச்சாகிரியாசத்தியாகிய) ஒளியானது எங்கள் ஞானஇச்சாகிரியாசத்திகளைச் செலுத்து

இன்றதோ அந்த முக்கியப்பொருளை (அஃதாவது அந்தப் பராசத்தி யொளியைத்) தியானிக்கின்றோம் என்பது இதற்கு மற்றோர் பொருள்.

ஶிவார்கஶக்திதீதித்யா ஸமுத்தேஜிதத்ருஶா|
ஶிவம் ஶக்த்யாதிபி: ஸார்த்தம் பஶ்யத்யாத்மா ததாமலம் வ்ரஜதி:|

சிவசூரியனது பராசத்திஒளியினால் (விளக்கப்பட்ட) அறிவுக்கண்ணினால் சத்தியோடு கூடச் சிவத்தை ஆன்மா பார்க்கின்றான், அதனால் மலம் மறைந்துபோயிற்று என்று அக்காயத்திரிப்பொருளைச் சிவாகமம் விளக்கிற்று. வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கப்படும் காயத்திரிமந்திரத்துக்கும் வேதத்தின் நடுவில் விளங்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்கும் பொருளொற்றுமை உண்டு.

சிகரமென்பது சிவன். (சிவசூரியன்) வகாரமென்பது அருட்சத்தி. (கிரணம்) யகாரம் என்பது ஆன்மா. (கண்) நகாரம் என்பது மாயை. (தீபம்) மகாரம் என்பது மலம் (இருள்)

இருபத்து நான்கு அக்ஷரமடங்கிய காயத்திரியிலே தேவஸ்ய ஸவிது: என்பது பதியாகிய சிவசூரியன் மேலதாம். பர்க: என்பது அருட்சத்தியாகிய கிரணத்தின் மேலதாம. ந: (எங்களுடைய) என்பது பசு (கண்) வின் மேலதாம.

முன்னெழுத் துப்பானு முதல்வி யெழுத்தொளியாம்
பின்னெழுத் துகண்ணுப் பிறங்குமே—தன்னையுன்னை
மூடுமெழுத துத்திப மூலையெழுத் தேயிருளா
நாடியறி வாய்மனமே நன்கு.

தேவஸவிதா—சிவசூரியன்; பர்கஸ்—பராசக்தி. சீவான்மாக்கள் பலவாதலின் அப்பன்மை

யை உணர்த்த "ந:" (எங்களுடைய) எனக் கூறப் பட்டது. பாசத்தை ஒட்டிய நல்வினைதீவினைகளிற் சிவசத்தி ஆன்மாக்களைச் செலுத்துதலினால் "ப்ரசோதயாத்" என்னும் சொற்கொண்டு பாசமும் பெறப்பட்டது எனச் சைவவேதாந்தமும் தத்துவ விளக்க உரையும் கூறுகின்றன.

"சிவபெருமான் தமது மார்பிலிருந்து பஸ்மத்தை நகத்தாலெடுத்து, பிரணவம்காயத்திரிபஞ்சாக்ஷரம் என்னு மிவற்றானே அபிமந்திரித்து, விஷ்ணுவின் சிரசு முதலிய அங்கங்களிற் பூசினார்" என்று பிருஹத்ஜாபாலோபநிஷத் கூறுகின்றது "பஸ்மதாரணமின்றி, காயத்திரியைஜபித்தல் கூடாது" என்று பஸ்மஜாபாலோபநிஷதம் பகருகின்றது. ஆகையினாலே, சர்வவேதசாரமாகிய காயத்திரீ மஹா மந்திரம் சிவசம்பந்தமுடையதாதல் பெறப்படுகின்றது.

ஹரதத்தாசாரியர் என்னும் அந்தணர்பெருமான் வைஷ்ணவர் முன்னிலையில் பரமசிவனே பரம்பொருளென்று நிலைநிறுத்துதற்குஎடுத்துக்கொண்ட ஹேதுக்களுள் முதற்கண் எடுத்தது.

"காயத்ரீ ஶிவஸம்பந்தா"

எனக் காயத்திரி மந்திரமேயாம். திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்த ராகிய சிவஞானமுனிவர் அதனை.

"உயர் காயத்திரிக்குரிப்பொருளாகலின்"

எனமொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். ஆதலால் காயத்திரிமந் திரத்துக்குச் சொந்தமான அர்த்தமாய் விளங்குபவர் சிவபரம்பொருளே என்பது தெளியக்கிடக்கின்றது.

ஸ்ரீ அப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் சிவதத்துவவிவேகத்தில்,

"விஜ்ஞானம் காயத்ரீப்ரதிபாத்யம் ஸ்வயம் ஶிவ:।
ப்ரஸித்தம் ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஶிவ ஏவ ஸதாஶிவ:"

என இவ்வுண்மையைத் தாபித்திருக்கின்றார்.

"இருபிறப்பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல் காயத்திரியன்றே, வருமதற்குயர்ந்ததெய்வநீயென்றே வழுத்திடுமிது பெருவழக்கே"

எனச் சிவஞான சுவாமிகள் அதனை அவ்வாறேமொழி பெயர்த்துரைத்திருக்கின்றார். ஆதலாலும் காயத்திரீமந்திரத்தால் உணர்த்தப்படும் பொருள் சிவபெருமானேயாவர்.

ததோபாஸ்யோ மஹேஶோ வா காயத்ர்யாம் ப்ராஹ்மணை: ஸதா
யதோ காயத்ர்யா: பரம் தத்த்வம் ஶிவ ஏவ மஹேஶ்வர:।
இதி ஜ்ஞாத்வா ஜபேத்வித்வான் காயத்ர்யா: ஃபலமஶ்நுதே।

அதன்பின் துவிஜன் தருப்பாசனத்தில் இருந்து கொண்டு, காயத்திரியை ஜபிக்கக்கடவன். அக்காயத்திரிக்கு உரியபொருளாயிருப்பவர் தேவதேவராகிய மகேசுரன் என்றுணர்ந்து செபிக்கும் அறிவுடையவன் காயத்திரீஜபத்தினலாம்பயனை அனுபவிப்பன் எனவும்,

"காயத்ரீவல்லப: ஸாம்ப:"

[காயத்திரிக்கு நாயகனாகிய மேலோன்] எனவும் ஆதித்தியபுராணமும்,

காயத்ரீவல்லபோ காகாஶ்ரயோ காயகாநந்தரூபவான்

[நூவ:।

எனநடராஜஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன. இத்தியாதி பிரமாணங்களினாலே, காயத்திரிமந்திரத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் பொருள் சிவபெருமானேயாம், என்பது சித்தித்தது.

காயத்ரீ ஶிரஸ:।

ஓம் ஆபோ ஜ்யோதீ ரஸோऽம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம்।

அர்த்த:।

ஓம்	=	பிரம விஷ்ணுருத்திரரூபரான கடவுள்
ஆப:	=	வியாபகரும்
ஜ்யோதி:	=	ஞான ஒளியும்
ரஸ:	=	ஆனந்தரூபரும்
அம்ருதம்	=	நாசமிலியும்
ப்ரஹ்ம	=	மிகப்பெரியவரும்
பூ:	=	உளராந்தன்மையினரும்
புவ:	=	உளராந்தன்மையினரும் அல்லது இருப்பிக்கிறவரும்
ஸுவ:	=	ஒடுக்குந்தன்மையருமாகிய
ஓம்	=	கடவுளாம்.

அக்ஷரஸங்க்யா।

ஷோடஶாக்ஷரகம் ப்ரஹ்ம காயத்ர்யாஶ்ச ஶிரஸ்ஸ்ம்ருத:।
ஸக்ருதாவர்த்தயந்வித்வாந்ஸம்ஸாராத்விமுச்யதே।

பதினறு அக்ஷரங்களுடன்விளங்கும் காயத்திரிசிரசைச் செபித்து வருபவன், சம்ஸாரத்தினின்று விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைகின்ருன்.

காயத்ரீவர்ணத்யாநம்।

தத்காரம் சம்பகாபீதம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மகம்।
ஶாந்தம் பத்மாஸநாரூடம் த்யாயேத்ஸ்வஸ்தாந ஸம்ஸ்திதம்। ॥௧॥
ஸகாரம் சிந்தயேச்ச்யாமம் அதஸீபுஷ்பஸந்நிபம்।
பத்மாஸநஸ்திதம் ஸௌம்யம் உபபாதகநாஶநம்॥ ॥௨॥

𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌜𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ॥௩॥
𑌤𑍁𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍋𑌗𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥௪॥
𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥௫॥
𑌰𑍇𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌷𑌜𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ॥௬॥
𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿। ॥௭॥
𑌭𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌶𑍇𑌖𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍॥
𑌗𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜॥ ॥௯॥
𑌗𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌗𑍋𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍॥ ॥௧௦॥
𑌦𑍇𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍॥ ॥௧௧॥
𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍॥
𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ॥௧௨॥
𑌧𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌾𑌭𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 [illegible]।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌹𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible]।
[illegible] 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃। ॥௧௭॥
𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌯𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible]।
[illegible] ॥௧௮॥
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 [illegible]। [𑌤𑍇
[illegible]
𑌨𑌃𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible]।
𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 [illegible]॥
𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌦𑌳𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 [illegible]।
𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 [illegible]॥
[illegible] 𑌚𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible]।
𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 [illegible] 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍॥
[illegible] 𑌦𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible]।
𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 [illegible]
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 *𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥
𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌣𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍।

---

*𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤

गायत्र्यक्षर ऋषयः।

विश्वामित्रो भरद्वाजो गौतमः काश्यपस्तथा च। [च
भृगुराङ्गिरसश्चैव वसिष्ठो हारीतो मण्डवः
शतातपस्सनत्कुमारो वसिष्ठो सत्यतपास्स्मृतः।
मार्कण्डेयः पराशरः पुण्डरीकः क्रतुस्तथा।
दक्षः काश्यपश्चैव जमदग्निश्च अत्रयः।
विरूपाक्षोऽङ्गिराश्चैव अगस्त्यश्चैव च।
कात्यायनोऽङ्गिरसश्च विश्वामित्रः ऋषयः परिकीर्तिताः।

अक्षरदेवता।

अग्निः प्रजापतिश्चैव सोमश्चेशान एव च।
सवितादित्यश्चैव बृहस्पतिर्भगस्तथा।
अर्यमा चैव सविता त्वष्टा पूषा च देवता।
इन्द्राग्नी चैव वायुश्च वामदेवस्तथैव च।
मित्रावरुणौ चैव भ्रातृदेवतास्स्मृताः
वैश्वदेवं तथा मातृकं वैष्णवं वासवं [तथा।
रौद्रं चैव कौबेरमाश्विनं ब्राह्ममेव च।
सावित्र्यास्तु प्रतिवर्णं देवतास्समुदाहृ[ताः।

अक्षरशक्तयः।

प्रह्लादिनी प्रभा नित्या विश्वभद्रा विलासिनी।
प्रभावती जया शान्ता कान्ता दुर्गा सरस्वती।
विद्रुमाभा विशालेशा व्यापिनी विमला तथा।
तमोपहारिणी सूक्ष्मा विश्वयोनिर्जया वशा
पद्मालया परा शोभा भद्ररूपेति शक्तयः।

अथ छन्दांसि।

गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पङ्क्तिरेव च।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌞𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚
𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚। [𑌯𑌾।
𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌾 𑌤
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁
[𑌭𑌾 𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃।

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇
[𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌸𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍।
𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍁𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 [𑌰𑍇।
𑌰𑍇𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇
𑌕𑌟𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇।
𑌰𑍍𑌗𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍।
𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃।
𑌧𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌲𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌹𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇।
𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌃𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍇।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍।

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃।

𑍐 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃,
𑍐 𑌸 𑌨𑌮𑌃 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑍇,
𑍐 𑌵𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌜𑌂𑌘𑌯𑍋𑌃
𑍐 𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌮𑌃 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌃,
𑍐 𑌵 𑌨𑌮𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃,
𑍐 𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇,
𑍐 𑌣𑍀 𑌨𑌮𑌃 𑌵𑍃𑌷𑌣𑍇,
𑍐 𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂,
𑍐 𑌭 𑌨𑌮𑌃 𑌨𑌾𑌭𑍌,
𑍐 𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌜𑌠𑌰𑍇,
𑍐 𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌃,
𑍐 𑌵 𑌨𑌮𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿,
𑍐 𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃 (𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇)
𑍐 𑌧𑍀 𑌨𑌮𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇,
𑍐 𑌮 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌾𑌲𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇.
𑍐 𑌹𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇,
𑍐 𑌧𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌨𑌯𑌨𑌯𑍋𑌃,
𑍐 𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇,
𑍐 𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇,
𑍐 𑌨𑌃 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇,
𑍐 𑌪𑍍𑌰 𑌨𑌮𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌗𑍇,
𑍐 𑌚𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑍇,
𑍐 𑌦 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇,
𑍐 𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌮𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿.

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯।

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃। [𑌤𑌥𑌾!

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌂
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌤𑌃।

சதுர்முகம் பஞ்சமுகம் ஷண்முகாதோமுகமேவ ச
வ்யாபகாஞ்ஜலிகாஞ்சைவ ஶகடம் யமபாஶகம்| [ந:|
யமபாஶஞ்ச க்ரதிதம் ததஸ்ஸந்முகோந்முகம்|
விலம்பம் முஷ்டிகம் மீநம் கூர்மோ வராஹகம்
ஸிம்ஹாக்ராந்தம் மஹாக்ராந்தம் முத்கரம் பல்லவம்

ஏதாஸாம் லக்ஷணம்| [வள|

௧. (ஸு) ஸுமுகமுத்ரா|

ஸுமுகா ஸம்ஹதௌ ஹஸ்தாவுத்தாநௌ குஞ்சிதாங் [குலீ|
குஞ்சிதாக்ராஸம்ஶ்லிஷ்டயோரங்குஷ்டயோ ஸுலக்ஷணயோஹஸ்தயோஸ்ஸுமுகம் நாம முத்ரா|

மேற்புறம் நோக்கி விரல்களைச் சேர்த்துக் குவித்து இருகரங்களையும் பொருந்த அமைத்துக்கொண்டால், அது **சம்முகமுத்திரை** யெனப்படும்.

௨. (ஸ) ஸம்புடமுத்ரா| [தள|

ஸம்புடம் பத்மகோஶாகாரௌ கராவுந்நதௌ ஸம்ஹதௌ அங்குலீகாக்ரௌ ஸம்புடம் நாம முத்ரா|

தாமரைமொட்டுப்போல இருகைகளையும் விரல்களின் நுதியை மேனேக்கச் சேர்த்தால் அது **சம்புடமுத்திரை** யெனப்படும்.

௩. (வி) விததமுத்ரா|

விததம் ஸம்ஹதௌ ஹஸ்தாவுத்தாநாவாயதாங்குலீ ஸ்வயதாஃப்ரஸாரிதாயயோரங்குஷ்டலக்ஷணயோஸ்ஸ
[விததந்நாம முத்ரா|

விரல்களை நீட்டி இடையில்லாது சேர்த்து ஓர் கையின் மேல் மற்றோர்கையை அமைத்து உள்ளங்கைமேனேக்கினால் **விததமுத்திரை** யெனப்படும்.

௪. (த) விஸ்தீர்ணமுத்ரா ।

விஸ்தீர்ணௌ ஸம்ஹதௌ பாணீ திர்யோர்முக்தாங்குலித்வயௌ । முக்தாங்குலித்வயாப்யாம் பாணிப்யாம் தத: திர்யக்ஸம்ஹத விஸ்தீர்ணம் நாம முத்ரா ।

மேற்கண்டபடியே விரல்களைச் சேர்த்து உள்ளங்கையை மேலேகாட்டி இரண்டு கைகளின் தர்ச்சனிகளையும் சிறிது கீழே வணங்கப் பிடிப்பது **விஸ்தீர்ணமுத்திரை** எனப்படும்.

௫. (வ) த்விமுகமுத்ரா

௬. (ர) த்ரிமுகமுத்ரா

௭. (ணீ) சதுர்முகமுத்ரா

௮. (யம்) பஞ்சமுகமுத்ரா

௯. (ஹ) ஷண்முகமுத்ரா

ஸம்முகாஹஸ்தயோ: பாண்யோ:
கநிஷ்டாத்வயயோர்கத:
ஶேஷாங்குலீநாம் பேதேந
த்விமுகத்ரிமுகாதய: ।

திர்யக்ஸம்முக: ஹஸ்தயோ: , பாண்யோ: கநிஷ்டிகாத்வயயோகேந ஶேஷாங்குலீநாம் பேதேந ஸம்முகேஷு த்வயோராஸந்நநாஸிகாந்தம்யாவத் த்விமுகம், த்ரிமுகம், சதுர்முகம், பஞ்சமுகம் நாம முத்ரா பவந்தி ।

தத்ர வகாரேண த்விமுகம் ரகாரேண த்ரிமுகம், ஶேஷாங்குலீநாம் ஸம்யோகாச்ச
பரிவர்த்யோகவிநாஶத: ।

[illegible]
[illegible]।
[illegible]
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍈𑌃।

[illegible]।

நேராகச் சேர்த்த இருகரங்களின் சிறுவிரல்களைமட்டும் சேர்த்து மற்றதை விட்டால் அது **துவிமுகமுத்திரை** யெனப்படும்.

அநாமிகைகள் இரண்டையும் சேர்த்து மற்றவைகளைவிட்டால் **திரிமுகமுத்திரை** எனப்படும்.

நடுவிரல்களைச் சேர்த்து மற்றவிரல்களை விட்டால் **சதுர்முகமுத்திரை** எனப்படும்.

தர்ச்சனிகளையும் சேர்த்துப் பெருவிரல்களை விடுத்தால் **பஞ்சமுகிமுத்திரை** எனப்படும்.

பஞ்சமுகிபோலவே சேர்த்து இரண்டு சிறுவிரல்களையும் விடுத்தால் **ஷண்முகிமுத்திரை** எனப்படும்.

௪௦. (𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾) 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।

[illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 [illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵[illegible]। [illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌

𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

இடக்கையின்மேல் வலஉள்ளங்கையைச் சேர்த்து விரல்களையுங் கூட்டிச் சிறிது வணங்கிக் கொள்வது **அதோமுகமுத்திரை** எனப்படும்.

௧௧ (ஞ) வ்யாபகாஞ்ஜலி முத்ரா| [ளா|

உத்தாநௌ தாத்ருஶாவேவ வ்யாவிகௌ குஞ்சிதௌ க
தாத்ருஶௌ ஸம்யுக்தாத்யுத்க்ஷணௌ கரௌ
வ்யாபகாஞ்ஜலிகா நாம முத்ரா|

இடக்கரத்தின் உட்புறத்தில் வலக்கரத்தின் பின்புறத்தைச் சேர்ந்து விரல்களையும் விரல்களையும் ஒன்றாகக் கூட்டிச் சிறிது மேலே வளைத்தால் அது **வியாபகாஞ்சலி முத்திரை** எனப்படும்.

௧௨ (வ) ஶகட முத்ரா|

அதோமுகௌ பத்தமுஷ்டீ அங்குஷ்டௌ ப்ரஸாரிதௌ கரௌ
ஶகடம் நாம கதிதம் முத்ராவாராதமைந:|
முக்தாங்குஷ்டயோரத்த முக்ஷண
யோ: கரயோர்த்வயோ ஶகட நாம முத்ரா|

இரு கைகளையும் முஷ்டியாக்கிச் சேர்த்துக் கீழே வணக்கி இரண்டுபெருவிரல்களையும் கீழே விட்டால் **சகட முத்திரை** எனப்படும்.

௧௩ (ஸ) யமபாஶ முத்ரா|

பத்தமுஷ்டிகயோ: பாண்யோருத்தாநாவாமதர்ஜநீ
குஞ்சிதாக்ரா ந்யாமுக்தா தர்ஜந்யாபத்த க்ரியா|
பத்தமுஷ்டிகயோரந்வயோ: பாண்யோருத்தாநா குஞ்சிதாக்ரா வாமதர்ஜநீ ந்யஞ்யா தக்ஷிண தர்ஜந்யா ந்யஞ்ச வக்ரயா யுக்தா யம
பாஶம் நாம முத்ரா|

கைகளை முட்டிசேர்த்து இடக்கையைக் கீழும் வலக்கையைமேலுமாகஉட்புறங்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு வலக்தர்ச்சனியைக் கீழ் நோக்கியும் இடத்தர்ச்சனியை மேனோக்கியும் வளைத்து நுனியைச்சேர்த்தால் அது **யமபாசமுத்திரை** எனப்படும்.

௧௪. (யீ) 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍀𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌤𑌲𑌕𑌰𑌤𑌲𑌂। [𑌤𑍇
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌤𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

உள்ளங்கைகளிரண்டையும் சேர்த்து விரல்களினிடையே விரல்களைச் செலுத்தி நெருக்கினால் கிரந்தித முத்திரை யெனப்படும்.

௧௫. (ஊ) 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

[𑌨𑌤।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌾𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌵𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇

𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑌾𑌯𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿।

இடக்கையைக் கீழேவைத்து வலக்கையை மேலே கவிழ்த்து இரண்டு கைவிரல்களையும் சேர்த்து விரல்களின் நுதியை மட்டும் சேர்த்தால் அது **சம்முகோன்முகமாம்.**

௧௬. (ஹி) 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌕𑍋𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌃𑌕𑌥𑌿𑌤𑌕𑌰𑌤𑌲𑌂।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌕𑍋𑌟𑍀 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

கைகளை முன்போல மேற்புறங்காட்டி விரல்களை நெட்டையாக உயரத்தூக்கி நிறுத்தினால் **விளம்பமுத்திரை** எனப்படும்.

௧௭. (யி) முஷ்டிமுத்ரா।

முஷ்டீ வாந்யோந்யஸம்யுக்தா
உத்தாநௌ முஷ்டிகௌ பவேத்।

அந்யோந்ய ஸம்யுக்தௌ உத்தாநௌ முஷ்டிகௌ நாம முத்ரா।

இரண்டு கைகளையும் பெருவிரல்களுட்பட ஒன்ருகச் சேர்த்து மேனேக்கிப் பிடித்தால் முஷ்டிமுத்திரை எனப்படும்.

௧௮. (யோ) மத்ஸ்யமுத்ரா।

ஈநஸ்த்யமஸஜ்ஜுமஹீஹஸ்தௌ முக்தா நாமிக நிஷ்டிகௌ
ஊர்த்வஸம்யுக்த குர்யாத் பேஷாம் முஷ்டிஜைகரௌ।

கரயோஸ்தலதயோஸ்தலதாவந்யோந்யஸம்ஹிதௌ। ததா ஊர்த்வஸம்யுக்தா நிவ்ருத்தாணி பேஷாம் முஷ்டிஜாநி யயோ: கரயோ: தல ஈநேநாநா மத்ஸ்யமுத்ரா।

இருஉள்ளங்கைகளையுஞ் சேர்த்து ஒருகைச் சுட்டு விரலும் மற்றக்கையின் அநாமிகையும் சேரும்படி அமைத்துக்கொண்டு மற்றையவிரல் நுதிகளைச் சிறிது சேர்ப்பது மத்சமுத்திரை எனப்படும்.

௧௯. (யோ) கூர்மமுத்ரா।

ஸவ்யோர்த்வ: கரோ வாம:
ஸ்தாப்யோ தக்ஷிணேந து।
ப்ருஷ்டே ப்ரஸாராங்குஷ்ட:
கூர்மமுத்ராபிதீயதே॥

ஸவ்யோர்த்வே வாந்யோ வாமஹஸ்த: ஸ்தாப்ய: தக்ஷிணேந பாணிநா ப்ருஷ்டே யுக்த: கூர்மமுத்ரா।

இடக்கையின் புறத்தின்மேல் வலக்கையின்புறத்தைச் சேர்த்து விரல்களை வளைத்துக் கொள்வது கூர்ம முத்திரையெனப்படும்.

௨௰. (नः) वराहमुद्रा।

ऊर्ध्वपृष्ठे ह्यवाङ्मुखः।
कक्षासन्नाश्रये करौ॥

वराहः कथ्यते। कक्षसमीपाश्रये करे सत्यूर्ध्वपृष्ठेऽवाङ्मुखो वराहो नाम मुद्रा।

வலக்கக்ஷத்தின் சமீபத்தில் மேற்கண்டகூர்மமுத்திரையைச் சேர்த்துக் காட்டினல் **வராகமுத்திரை** எனப்படும்.

௨௧ (हृ) सिंहाक्रान्तमुद्रा॥

तथा तथाङ्गुलिस्सिंहा
क्रान्तं कर्णाश्रितौ करौ।
तावायताङ्गुलीस्थाय
ततः सिंहाह्वयते।

कर्णाश्रितावायताङ्गुलीकरौ सिंहाक्रान्तमुद्रा।

அதேமுத்திரையைக் காதினடியிற் செலுத்தி விரல்களை நீட்டிப் பிடித்தால் **சிம்மாக்கிராந்தமுத்திரை** எனப்படும்.

௨௨. (वा) महाक्रान्तमुद्रा।

किञ्चित्कुञ्चितमुद्रैव
महाक्रान्तं ततः स्मृतम्।

तदेवाकुञ्चिता मुद्रा महाक्रान्तं नाम मुद्रा।

அதே முத்திரையில் விரல்களைச் சிறிது வணக்கிக் கொள்வது **மகாக்கிராந்தமுத்திரை** எனப்படும்.

௨௩. (𑌏) 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌮𑍍।

𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍋𑌨𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

இருகரங்களையும் மேலே தூக்கி இடக்கைத்தர்ச்சனியை வலக்கையாற் பிடித்துக் கொண்டால் **முத்கரமுத்திரை**யாம்.

௨௪. (𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞) 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾।

𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌰𑌃।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌤𑍋𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿।
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। [𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃𑌕𑌰𑌃𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍋𑌨𑌾𑌮

மேற்சொல்லியபடியே கைகளைச் சிரசில் **அமைத்தால் பல்லவமுத்திரை** எனப்படும்.

[illegible]
[illegible]
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍।

𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃।

[illegible]
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ப்ராணாநாயம்யாவாஹ்ய ஸூர்யகாஷ்யாதிதோ
ந்யஸேத்|
ஆயாத்விதி ஹ்ருதயஸூர்யமண்டலயோ: ஆவாஹ்ய ஜபேந் முத்ரா: ததஃ|

"ஆயாது" என்னும் அநுவாகத்தால் இருதயத்திலேனும், சூரிய மண்டலத்திலேனும் விமலையாகிய காயத்ரீதேவியை ஆவாகனம் பண்ணி, வர்ணரூபங்களுடன் தியானஞ் செய்து, இருஷிமுதலியவைகளைச் சொல்லி நியாசம் பண்ணி முத்திரைகளைக்காட்டி தியானித்துச் செபம் பண்ணுக.

காயத்ரீ த்யாநம்|

*முக்தாவித்ரும ஹேமநீலதவள
ச்சாயைர்முகைஸ்த்ரீக்ஷணை:
யுக்தாமிந்துநிபத்தரத்நமுகுடாம்
தத்வார்த்தவர்ணாத்மிகாம்|
காயத்ரீம் வரதாபயாங்குசகசா:
ஶுப்ரம் கபாலம் குணம்|
ஶங்கம் சக்ரமதாரவிந்தயுகளம்
ஹஸ்தைர்வஹந்தீம் பஜே||

ப்ராதஸ்ஸந்த்யா காயத்ரீ த்யாநம்|

ஸிந்தூராபாம் ப்ராதர்ப்ராம் பாலார்கதிவ்ய
ஜ்ஞாநமுத்ராம் ரக்தவர்ணாம் ரக்தாம்பராலங்க்ருத
பத்மஸம்ஹாராம் சதுர்முகாம் அக்ஷஸூத்ர
கமண்டலுதராம் ப்ரஹ்மாத்மிகாம் சதுர்புஜாம் ஹம்ஸாஸ

---

*அயம் பஞ்சவக்த்ரா ஸத்யோஜாதாதி பஞ்ச
வக்த்ரரூபேண பஞ்சவக்த்ராதி ஸவர்ணம்
த்ரிநேத்ரா நந்த்ரபேதா அஷ்டபுஜா ஶங்கசக்ர
ஶக்த்யாதிவராதிதா|

𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂। 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍। [𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌅𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌦𑌿𑌨𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌖𑌡𑍍𑌗𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍।

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌚𑌮𑍍।

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌋𑌷𑌯𑌃, 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿, 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌂, 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌲𑌕𑌂, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌜𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾।

गायत्री पूर्वतः पातु सावित्री पातु दक्षिणे।
ब्रह्मसन्ध्या तु मे पश्चादुत्तरायां सरस्वती।
पार्वती मे दिशं रक्षेत् पावकीं *ज्वालरूपिणी।
यातुधानीं दिशं रक्षेद्यातुधानभयङ्करी।
¶मारुतीं मे दिशं रक्षेन्मारुत[illegible]नी।
दिशं रौद्रीं च मे रक्षेद्रुद्राणी रुद्ररूपिणी।
ऊर्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेदधस्ताद्वैष्णवी तथा।
एवं दश दिशो रक्षेत् सर्वाङ्गं भुवनेश्वरी।

तत्पदं पातु मे पादौ
जङ्घे मे सवितुः पदम्।
वरेण्यं कटिदेशं तु
भर्गो नाभिं तथैव च।
देवस्य मे तु हृदयं
धीमहीति गलं तथा।
†धियो मे पातु जिह्वायां
※यः पदं पातु नेत्रयोः।
‡नः पदं ललाटं स्यात्
शिरस्तु नं मे प्रचोदयात्।

---

*जलशायिनी।
¶ पावमानीं दिशं रक्षेत्पवमानविलासिनी।
† धियः पदं च मे नेत्रे।
※ यः पदं मे ललाटके।
‡ नः पातु मे पदं [illegible] शिखायां मे
प्रचोदयात्।

தத்வர்ணம் பாது மூர்த்தாநம் ஸகாரம் பாது பா
[லகம்|
சக்ஷுஷீ து விகாரார்ணஞ் ச்ரோத்ரம் ரக்ஷேத்து கார
[கம்|
நாஸாபுடே வகாரார்ணோ ரகாரஸ்து ததோஷ்டயோ:|
ணிகார ஊர்த்வமோஷ்டந்து யகாரஸ்த்வதரோஷ்டகம்|
ஆஸ்யமத்யே பகாரார்ணோ கோகாரஸ்சுபுகே ததா|
தேகார: கண்டதேசே து வகார: ஸ்கந்ததேசயோ:|
ஸ்யகாரோ தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் தீகாரோ வாமஹஸ்தகம்|
மகாரோ ஹ்ருதயம் பாது ஹிகார உதரே ததா|
திகாரோ நாபிதேசே து யோகாரஸ்து கடிம் ததா|
குஹ்யம் ரக்ஷது யோகார ஊரூ த்வௌ ந:பதாக்ஷரம்|
ப்ரகாரோ ஜாநுநீ ரக்ஷேத் சோகாரோ ஜங்கதேசகம்|
தகாரோ குல்பதேசே து யாகார: பாதயுக்மகம்|
தகாரவ்யஞ்ஜநஞ்சைவ ஸர்வாங்கே மே ஸதாவது|
இதந்து கவசம் திவ்யம் பாதாசதவிநாசநம்|
சதுஷ்ஷஷ்டி கலாவித்யாதாயகம் மோக்ஷகாரகம்|
ஜபாரம்பே ச ஹ்ருதயம் ஜபாந்தே கவசம் படேத்|
ஸம்வ்ருத்தி தஸம்புவாவேமே ஹ்ருயாஸியயோகம் ஸ கச்சதி|

இதி காயத்ரீகவசம்|

உபாஸ்யா மே ததா காயத்ரீ ஸாவித்ரீ ஸந்நிவேசிகா|
ஸநாதநே தஸ்யாஸ்த்ர்யா ப்ரம்ஹாநாரீ த்ரயஞ்சயா|
வஸ்வராவாஹநம் த்யாநம் காயத்ர்யா வாஹ்ய ஜபேத்|
காயத்ர்யா ஸ்தோத்ரீயபாத:|
காயத்ர்யாஸ்து த்ரய: பாதா:
சதுஷ்பாதா விபூஷிதா|

जपेत्तुरीयपदेनोक्ता
सम्पूर्णे तत्त्वदीक्षा।
संज्ञिकायाम्।

तुरीयं परोरजसे सावदोमिति तुरीयस्य विमल ऋषिः, तुरीयं छन्दः, परमात्मा देवता मोक्षे विनियोग इति।

காயத்திரிக்கு முப்பாதங்களன்றி நான்காம் பாதமு முண்டு. செபமுதலியவற்றில் முப்பாதங்களே கொள்ளப் படும். அர்ச்சனையில் நான்காம் பாதமும் சேர்த்தல் வேண் டும். இத் துரிய பாதம் परोरजसे सावदोम् எனபதாம். இந்நான்காம் பாதமாகிய துரிய காயத்திரிக்கு இருஷி விமலன், சந்தசு துரியம், தேவதை பரமான்மா, விநி யோகம் மோக்ஷம்.

योग याज्ञवल्क्यः। [ணழ்।

पाणिनाजन्मनाशाय सर्वशस्यप्रमोक्षि
कारतज्ञ्।
प्रणवेन समायुक्तं सर्वशस्तिब्रह्मवत्
सावेतरेजसं प्राह प्रदक्षिणमथापरे।
असावादित्यो ब्रह्मेति सन्ध्यायां सर्वदा
[णज्व।

असावादित्यो ब्रह्म।

असौ आदित्यो ब्रह्म (இந்தச் சூரியன் பிரமம்) என்ற சுருதியில் ஆதித்திய சப்தம் ஆதித்தியனை அதிஷ்டித்து அந்தர்யாமியாய் வீற்றிருக்கும்—பரப்பிரம சிவத்தையே குறிப்பதாம். நீலகண்டபாஷ்யத்தில் "நீலகண் டரும் செந்நிறமு முடையவராகக் கூறப்பட்ட காளகண்ட சிவபிரானே ஆதித்தியனுக்குள் இருப்பவராகப்பிரதிபாதிக் கப்படுகின்றனர். சூரியனுக்குள் இருக்கும் உயிராதலின், அவர் அந்தச் சூரியசப்தத்தினற் கூறப்படுகின்றுர்" எனச் சொல்லப்பட்டது,

ब्रह्म என்பது சிவபிரான் திருநாமமேயாம் என் பது சுருதிகளின் கருத்து.

யத்ர ப்ரஹ்ம ததேதச்சிவம் பர்க:।

(இதுபிரஹ்மம், இது சிவம், இது பர்க்கர்)

என மைத்திராயணிய சுருதியிலும்,

ஏகோ ஹி நாராயணோ தேவ: ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்தா ஈஶ்வர:

ப்ரஹ்மா ஸ்வாத்ம ப்ரஹ்ம ஸ்வாத்மா ஶிவோ ப்ரஹ்மைவ

[யோக்த: ।

ஏகராகிய பரமேசுரனே நாமபேதங்களினுல் நிலையுற்றனர். மேன்மையினுலும் பெருத்திருத்தலாலும் சிவபெருமானே பிரமம் எனப்படுவர்.

எனப் பராக்கியை யிலும்,

ஸச்சிதாநந்த ரூபோ ய: ஸர்வ சேதநவர்ஜித:।

ஸ ஶிவ: ஸர்வவ்யாபீ ப்ரஹ்ம ஶப்தேந ஶப்தித:।

சச்சிதானந்த ரூபியாய், சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சத்துக்கு வேருய், வியாபகராயுள்ள சிவபெருமான் பிரஹ்ம சப்தத்திஞற் கூறப்படுகின்ருர்.

என அஜிதாகமத்திலும்,

ஶிவம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமேவ ச

ஶைவ ஸ்வாத்ம ஶிவம் ப்ரோக்தம் ஸ்வயம் தத்வ பராத்பரம்।

ப்ரஹ்மதா ப்ரஹ்மரூபா த்வ ப்ரஹ்ம ஜ்ஞத்வம் ப்ரியதே

எனக் காரணுகமத்திலும் வாதுளாகமம் முதலியவற்றிலும் கூறப்படலால் பிரஹ்மசப்தம் சிவபெருமானுக்குப் பெயராமாறு தெளியப்படும்.

தர்ப்பணம்। [த:।

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ தூ ப்ரஹ்மாம்ஸ் தத்ர தர்ப்பயேத் ஸாமாசாரா:

கல்பயந்தி ।

ஸ்நாயயாதி தர்ப்பணம் க்ரியாமந்த்ரமயேந தர்ப்பி

தருப்பணமாவது மந்திரசகிதமான நீரை அளித்து உவப்பித்தலாம். தருப்பணம் — உவப்பித்தல்.

காயத்ரீஜபம் உபஸ்தாநம்।   [யா:।

ஸாவித்ரீஞ்ச ஜபேத்பஶ்சாத் ப்ரோக்தவிதிநா ஸஹ
உபஸ்தாநம் தத: குர்யாத் ஆதித்யஸ்ய வசஷ்டிணீ
ப்ரஸித்தேநேதி ஸூர்யாஹ்ந ஸாயஜம் ப்ரதிஷ்டத:।

தீவ்ராமதே।

மித்ரஸ்யேத்யம் ப்ரதிஸ்வா மித்ரம் யக்ஷ்வ ஸாவஸேத்।

வீரதநே।   [ஸ:।

மித்ரஸ்யேத்யமநே பதி ஸந்த்யாப்ரஸ்தாநகாவ்யே
ஸர்வத்ரலோகாமதே।

நகவாரயஸாமக்ஷ்ராணாயாமம் ததோ ஜபேச்
சதுஷ்டார்த்தம் ஸாவித்ரீம் ஸந்த்யாகார்யேஷு நித்ய
மித்ராஸ்யேதீநாதேதி ஸததம் ஸஸமீரித:। [மா:
நஹீதிவேந்தர் ஸ்துதிவிபூதாநுஷ்டாநாத்ராவர்வா
[ஸம்யக

சிவஞானமுனிவர்.

"அருமறைக்காயத்திரிப் பெருமனுவை ஆயிரத்தெட் டுக்கணித்து"

சாற்றுகாயத்திரி சதவுருத்திரம், ஏற்றவைந்தெழுத் தினை விதியினெண்ணியே.

அதிவீரராமபாண்டியர்.

"வைகறைப்பொழுதினெற்றின் மருவிநீர்படிந்து நாளும்
செய்கடன்முற்றிக்காயத்திரியோராயிரந்தெளிந்து".
"ஒவில்காயத்திரிசெபியா உபத்தானத்தின்பெருமுழின்மு டித்து"

போதாயந:।

"வாரணீஹ்யம் ராத்ரி உபவேத்ஷு தஜும்ஜே ப்ராண தவாயாஜீதி ப்ராஹ்மேஜவ ப்ராத: ப்ராஜ்ஞவஹி

ப்ராதர் மைத்ரீப்யாமுபதிஷ்டதே। மித்ரஸ்ய சர்ஷ-ணீத்ருத இதி மித்ரோ ஜநாந் யாதயதீதி த்வாப்யாம்” மத்யந்திநோபஸ்தாநஸ்ய ஸர்வ “உபஸ்தாநம் ... ஸௌராணி ... ஸஹஸ்ர ... ஆஸத்யேந உதயந் தமஸஸ்பர்யுதுத்யம் சித்ரம் தச்சக்ஷுர்தேவஹிதம் ய உதகாதிதி”

இமம்மே, தத்வாயாமி என்ற இரண்டு மந்திரங்களால்மட்டுமே சாயங்காலத்திலும், மித்ரஸ்ய மித்ரோஜநாந் என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் மட்டும் காலையிலும் உபஸ்தானம் பண்ணத்தக்கது. மத்தியானத்தில் ஆஸத்யேந, உதயந்தமஸ:, உதுத்யம் சித்ரம், தச்சக்ஷு:, ய உதகாத் என்னும்மந்திரங்களால்உபஸ்தானம்பண்ணத்தக்கது என்றுபோதாயனர் விதித்தனர்.

காயத்ரீ ஜபமஹிமா।

வீரதந்த்ரே।

த்விதாகாய த்ரிஸந்த்யாஸு ஸந்த்யாஸு ... யஜ்ஞ ... ஸாவித்ரீ ... ஜபேத்து ய:।
ஸ நித்யம் ... ஸர்வபாபவிமோசநம்।

ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகாயாம்।

ஸஹஸ்ரபரமாம் தேவீம் ஶதமத்யாம் தஶாவராம்।
காயத்ரீம் ஜபேந்நித்யம் ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீம்।
ப்ரணவவ்யாஹ்ருதிஸம்யுக்தாம் ... வ்யாஹ்ருதித்ரயந்தத:।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾।
𑌜𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨 𑌚।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।

பிரணவத்தையும் மூன்று வியாகிருதிகளையும் முன்வைத்துச்செபிக்கும்காயத்திரியே சாவித்திரி ஆகையால் அதைச்செபிப்பது அளவற்ற பலனையளிக்கும்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑍍
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿।

மூன்று சந்திகளிலும் மூன்று பாதங்களுடன் விளங்கும் காயத்திரியைப் பாதம்பாதமாகப் பிரித்தே ஜபித்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் பிரிக்காமல் ஒரே வாக்கியமாகச்செபித்தானாயின் ரௌரவநரகத்தில் மூழ்குவன்- ஆகையால் ஒவ்வொரு பாதங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துச் செபயாகத்தைச் செய்தல்வேண்டும.

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃।

"𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌅𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿"

பிரணவம் ஒன்றும் வியாகிருதிமூன்றும் காயத்திரியொன்றுமாகியஐந்தும பிரஹ்மயஜ்ஞங்களெனப்படும. இவை ஜபஞ்செய்யும்பிராமணனைத் தினந்தோறும் செய்யும் பாவங்களினின்றும் பரிசுத்தம்செய்கின்றன.

*காயத்ரீமஹிமா।

ஸம்வர்த:।

காயத்ர்யாஸ்து பரம் நாஸ்தி ஶோதநம் பாபகர்மணாம்
விஶ்வாதித்ர: [ணாழு।

ப்ரணவைர்நித்யயுக்தஸ்ய வ்யாஹ்ருதீஷு ச ஸப்தஸு
த்ரிபதாயாஞ்ச காயத்ர்யாம் ந பயம் வித்யதே க்வசித்।
காயத்ர்யாஸ்து ஸமோ நாஸ்தி மந்த்ரோ வேதசதுஷ்டயே
[யெ।

பாவங்களைத் தொலைப்பதில் காயத்திரிக்குமேலானது உலகத்தில் இல்லை. காத்திரியிற் சிரத்தையுள்ளவருக்குப்பயம் இல்லை; காயத்திரிக்குச் சமமானமந்திரம் இல்லை.

ருத்ராக்ஷமாலயா ஜபமஹிமா।

காலோத்தரே। [ஜ

அக்ஷஸூத்ரம் விநா யஜ்ஜப்தம் ஸர்வம் தந்நிஷ்பலம் ப்ரியே
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந ருத்ராக்ஷைர்ஜபமாசர
ஸாக்ஷத்வர்ணாணே। [ஹெச।

ருத்ராக்ஷமாலயா ஜப்தோ மந்த்ரோऽநந்தபலப்ரத:।
அருத்ராக்ஷஜப: ஸர்வஸ்தாவந்மாத்ரபலப்ரத:।

உருத்திராக்ஷமாலைகொண்டு செய்யப்படும் ஜபமானது மனிதர்க்குஅநந்தபலத்தைக்கொடுக்கும். அம் மாலையின்றிச்செய்யப்படும்செபம் அதற்குத் தக்கபலனையே கொடுக்கும், ஆகையால் உருத்திராக்ஷங்கொண்டே செபஞ்செய்க.

---

*திருந் துமந்திரத் துட்காயத்திரிமனுவேயென்ன
வரந்தருநோன்புதன னுள்வளர்சிவகிரியேயென்ன
(கச்சியப்பமுனிவர்)

ஸ்ரீ: வைதிக ஸந்த்யாவந்தந விதி:।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விரல்களின் இறைகளால்ஜபிப்பது எவ்வாறெனில், மோதிரவிரலின் நடு இறையில் தொடங்கி, சுட்டுவிரலின் மூலம்வரையிலுள்ள பத்து ரேகைகளிலும் ஜபிக்கத்தக்கது.

நடுவிரல்மத்தியிலுள்ள ரேகைகளிரண்டும் மேரு எனப்படும். அந்தமேருவைத் தாண்டலாகாது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹாரீத: ।

ஸந்த்யாவர்ஸ்தாச்ச ஸாவித்ரீமாய த்ரீவஸர்வஸ்வதீ ।
ஸஞ்ஜாதாஸ்ஸந்த்யாருஷய: ப்ரோக்தாஸ்தத்ர ப்ரோக்தா தேவதா: க்ரு
[ஶாச ।
ஸ்வஸ்வநாம சதுர்த்யந்தம் ப்ரணவாதி நமோந்தகம் ।
ஸர்வாஸாம் தேவதாநாம் ச ப்ரணவம் ஸம்புடம்
உக்த்வா நமோ நமஶ்சேதி ப்ரணம்ய ச ஸர்வதேவதா: ।
காமோ(அ)கார்ஷீந் மந்யுரகார்ஷீந் நமோ நம இதி ।
உக்த்வா ப்ரதக்ஷிணேநைவ தேவம் விப்ரோ(அ)பிவாதயேத்
[யேச ।

ஶம்பாதஸ்த்ரே ।

ஸந்த்யாவந்தநகாலேது தர்ப்பணாநாம் விவர்ஜிதே ।
க்ரியாணாம் விவர்ஜிதே தர்க்காலாதிக்ரமணே ஸதி ।
ஸாவித்ரீஜபஹீநேந ப்ரஹ்மதேஜ: ப்ரணஶ்யதி ।
தஸ்மாத் ஷடசநாமயாயர்ந: ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ।
ஜபக்ருத்வா ஹி ஸந்த்யாவஸாவித்ரீம் ச ஜபேச்சதம்
பர்வநேவ ஷட்ஸஹஸ்ரம் தத ஹ்ருதாவஸாயேத்

ஸந்த்யோபாஸந பலம் ।

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே ।

ஸந்த்யாத்ரயம் து கர்தவ்யம் த்விஜேநாத்மவிதா ஸதா ।
ஸந்த்யாமுபாஸதே யே து ஸததம் ஸம்ஶிதவ்ரதா: ।
விதூதபாபாஸ்தே யாந்தி ப்ரஹ்மலோகம் ஸநாதநம் ।
அநந்யசேதஸ: ஶாந்தா ப்ராஹ்மணா வேதபாரகா: ।
உபாஸ்ய விதிவத் ஸந்த்யாம் ப்ராப்தா: பூர்வே(அ)பி
[ஶாந்திபர்வ ।

𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌚।

இருபிறப்பாளன் தினந்தோறும் மூன்றுசந்தியையும் உபாசிக்கக் கடவன். ஒருவழிப் பட்ட மனசுடனிருந்து சந்தியோபாசனம் செய்கின்ற மஹாபுருஷர்கள் சிவலோகத்தை அடைகின்றனர். வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களாய், சகலவேதங்களையும் கசடறக் கற்றுணர்ந்த முன்னைய முதியோர்கள் விதிப்படி சந்தியோபாசனம் செய்து உத்தமகதியடைந்தனர். இருஷிகள்யாவரும் வெகுகாலம் சந்தியைஉபாசித்து அதனுல் தீர்க்காயுள், அறிவு நற் பெயர், கீர்த்தி, பிரமவர்ச்சஸ் என்பவைகளைப் பெற்று மகிழ்ந்து விளங்கினர்.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।

𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤 ।

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂
𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

இதன்பொருள்:— 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 = வெண்மையான வஸ்திரத்தைத்தரித்தவரும், 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 = வியாபகரும், 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 = சந்திரன் போன்ற வெண்மைநிறமுடையவரும், 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 = நான்கு புயங்களையுடையவருமாகிய, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 = யானைமுகத்தையுடைய (விநாயகக்) கடவுளை, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 = சகல இடையூறுகளும் நீங்குதற்பொருட்டு, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 = தியானிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

"𑌵𑌿𑌷𑍢 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌" என்ற தாதுவினல் விஷ்ணு என்பதற்கு வியாபகர் என்று பொருள் கொள்ளப்படும்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨 என்ற பதத்திற்கு யானை என்பது பொருள். 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃 என்று விஸ்வநிகண்டிற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இங்கே 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 என்னும் விசேஷ்யபதத்திற்குநான்கு விசேஷணபதங்கள் உள்ளன. முஷ்டியாகப்

பிடித்த இருகரங்களினுலும் ஒரு பதத்திற்கு ஒரு குட்டாக ஐந்து தரம் எண்ணிக்கை தவருது குட்டி வணங்கும்படி இந்த ஐந்து பதங்களும் அமைந்துள்ளன. ஐந்து தரம் சிரசிற்குட்டுவதால் ஆணவம் கன்மம் மாயை மாயேயம் திரோதாயி என்னும் பஞ்சமலங்களும் நீங்கும். குட்டும் பொழுது சிரசிலிருந்து பெருகுகின்ற அமிர்த தாரையினுல் மூலாதாரத்திலிருக்கும் கணபதிக்கு அபிஷேகமாக, அவர் அருள்செய்வரென்பதே இதன் பாவனையாகும். அது.

யத்ர யத்ர க்ரியாரம்பே ஹோமாதிஷு ஹ்யாம்ஸதி ப்ரவேஶி
விநாயகம் நமஸ்க்ருத்ய கார்யம் நம்வாஞ்சுவாரகம் [க:
ஸம்ஸ்ருதம் யஸ்ய ஸர்வேஷாம் ஸர்வம் ஸ்வவமாபநம்|
ஸம்பூர்ணயா ஸர்வ விஷ்ணும் ப்ராவத்கம்ஸ் ஸாவஹ|
என்பதனுலுணரப்படும.

எந்தக்கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் போதும் இடையூறு நீங்கி இனிது முடிதற்பொருட்டு, முதலில் விநாயக வணக்கம் செய்தல் வேண்டும், ஸர்வகார்யேஷு யஜ்ஞநம் ப்ரணோத்ஸவ வாரா ஹவேத் எனப்பௌஷ்கராகமம் கூறுகின்றது.

ஸூத்ரம்|

ஓம் ருக்வேதம் ப்ரீணாமி
ஓம் யஜுர்வேதம் ப்ரீணாமி
ஓம் ஸாமவேதம் ப்ரீணாமி

என்று ஆசமனம்பண்ணி,

ஓம் அதர்வணவேதம் ப்ரீணாதி

என்று ஒருதரமும்,

ஓம் இதிஹாஸ புராணாநி ப்ரீணாதி

என்று ஒருதரமுமாக இருமுறை உதடுகளைத் துடைத்து ஓம் நம: என்று தொடுமிடந்தொடுக

அதவா ப்ராஹ்ம தீர்த்தேநாசம்ய।

ப்ராணாயாம:।

பிரணவத்தை முதலாகவுடைய ஏழு வியாகிருதி. காயத்திரி, காயத்திரீசிரசு என்னும் மந்திரங்களால் பிராணாயாமம் பண்ணுக.

"ப்ரணவஸ்ய, பரப்ரஹ்ம ருஷி:, தேவீ காயத்ரீ ச்சந்த:, பரமாத்மா தேவதா, ப்ராணாயாமே விநியோக:।

உக்த்வா।

ஓம் பூ:, ஓம் புவ:, ஓம் ஸுவ: ஓம் மஹ:, ஓம் ஜந:, ஓம் தப:, ஓம் ஸத்யம், ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்। ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம்।" ※

※ கூர்மபுராணே।

(௧) ஸவேதாக்ஷராய ஶாந்தாய காரணத்ரயஹேதவே। நமஸ்தேஸ்த்வப்ரணிதே நித்யம் ஸம்ஸாரபய ஹாரிணே।
த்வம் பரமேஷ்டீ ப்ரஹ்ம பரமோ ஜ்யோதிரஸோம்ருதம்। பூர்புவஸ்ஸ்வஸ்ஸுவரோங்கார: ஸப்தவ்யாஹ்ருதிநாமக:।

(௨) நமோ நமோ வரேண்யாய பரமாயாம்ருதாய தே। ஜ்யோதிஷே ச நமஸ்துப்யம் ப்ரஹ்மசாயாஜிதாய ச।

வ்யாஸஸ்ம்ருதௌ।

(௩) ஶதக்ருத்வோ ஜபேத் தேவஸ்ய ஸஹஸ்ரஶ:।

என்று பிராணாயாமம் பண்ணியவுடன் மூக்கிலும் வலக் காதிலும் தொடுக.

ஸங்கல்ப:।

மமோபாத்த ஸமஸ்த துரித க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பார்வதீபரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே।

என்று காலையிலும்,

மாத்யாஹ்நிகம் கரிஷ்யே।

என்று மத்தியானத்திலும்,

ஸாயம்ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே!

என்று சாயங்காலத்திலும் சங்கற்பஞ் செய்துகொள்க:

(இ—ள்): மம—எனக்கு, உபாத்த—உண்டான, ஸமஸ்த துரித—எல்லாப் பாவங்களும், க்ஷயத்வாரா—நீங்கும் வழியாக, ஸ்ரீ பார்வதீ பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம்—ஸ்ரீபார்வதீபரமேசுரர்களுக்குப் பிரீதியுண்டாகும்படி, ப்ராதஸ்ஸந்த்யாம்—பிராதக்கால சந்தியை, உபாஸிஷ்யே—வழிபடுகிறேன். மாத்யாஹ்நிகம் கரிஷ்யே—மாத்தியாஹ்நிகம் செய்கிறேன். ஸாயம்ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே—சாயங்கால சந்தியை உபாசிக்கின்றேன் என்றவாறு.

ஜலஶுத்தி:

மந்த்ரம்।

ஆபோ வா இதꣳ ஸர்வம் விச்வா பூதாந்யாப: ப்ராணா வா ஆப: பசவ ஆபோ(அ)ந்நமாபோ(அ)ம்ருதமாப: ஸம்ராடாபோ விராடாப: ஸ்வராடாபச்சந்தாꣳஸ்யாபோ ஜ்யோதீꣳஷ்யாபோ யஜூꣳஷ்யாப: ஸத்யமாப: ஸர்வா தேவதா ஆபோ பூர்புவஸ்ஸுவராப ஓம்।

என்று ஜலத்தைத்தொட்டு ஜபித்து பிரணவம் எழுதுக.

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃।

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 = இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும், 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑌾 = ஜலமயமே, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌪𑌃 = பூதங்களும் ஜலமயமே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌆𑌪𑌃 = பிராணனும் ஜலமயமே, 𑌪𑌶𑌵𑌃 = பசுக்களும், 𑌆𑌪𑌃 = ஜலமயமே, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑌃 = அன்னமும் ஜலமயமே, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌪𑌃 = அமிர்தமும் ஜலமயமே. 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑌃 = சம்ராட்டும் ஜலமயமே, 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑌃 = விராட்டும் ஜலமயமே, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑌃 = சுராட்டும்ஜலமயமே, 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌃 = சந்தசுகளும்ஜலமயமே, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌃 = சத்தியமும் ஜலமே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 = எல்லாத் தேவதைகளும் ஜலமயமே, 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑌾𑌪𑌃 = இந்தமூன்றுவியாகிருதிகளும் ஜலமயமே, 𑌓𑌂 = எல்லாம் பரப்பிரம்ம சொரூபமே.

குறிப்பு; ஜலத்தின்மகிமை அதில் அந்தர்யாமிரூபமாயிருக்கும் பரப்பிரமத்தினுடையதேயென்று இங்கு கூறப்பட்டது. "𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑍋 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌯 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁" என்ற சுருதியும் இங்கே உணரத்தக்கது.

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍।

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯

* ஓம் த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம் புஷ்டிவர்தநம்| உர்வாருகமிவ பந்தநாந் ம்ருத்யோர்முக்ஷீய மா(அ)ம்ருதாத்||

என்று உச்சரித்துக்குழைத்து,

ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்| ப்ரஹ்மாதிபதிர்ப்ரஹ்மணோ(அ)திபதிர்ப்ரஹ்மா ஶிவோ மே அஸ்து ஸதாஶிவோம்||

என்று சிரசிலும்,

---

*ஸுகந்திம் = திருமேனியின் நறுமணத்தை உடையவரும், புஷ்டிவர்தநம் = உடலை அல்லது தனமுதலியவைகளை வளர்ப்பவரும், த்ர்யம்பகம் = மூன்று கண்களையுடையவருமான பரமேசுரனை யஜாமஹே = ஆராதிக்கின்றோம். பந்தநாத் = காம்பிலிருந்து உர்வாருகமிவ = வெள்ளரிப்பழம்போல, ம்ருத்யோ: = அபமிருத்துவினிடமிருந்து (அல்லது சம்சாரபந்தத்திலிருந்து) முக்ஷீய = விடுபட வேண்டும், அம்ருதாத் = மோக்ஷமார்க்கத்திலிருந்து மா முக்ஷீய = விடுபடவேண்டாம்.

உருத்திரனே! சுவபாவமான திவ்ய பரிமளமுள்ள திருமேனியுள்ளவராயும், வணங்குபவருக்கு தனம் தான்யம் முதலிய வஸ்துக்களின் புஷ்டியை விருத்திசெய்பவராயும், சந்திரன் சூரியன் அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்களையுடையவராயும் இருக்கின்ற தேவரீரை வழிபடுகின்றேன் பழுத்த வெள்ளரிப்பழம் காம்பிலிருந்து எவ்விதம் விடுபடுகினறதோ அவ்விதம சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும். மோக்ஷமார்க்கத் திலிருந்து விலகுவது ஒரு பொழுதும் வேண்டாம், என்று இதனல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி।
தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத்।

என்று நெற்றியிலும்,

அகோரேப்யோऽத கோரேப்யோ கோரகோர தரேப்ய:। ஸர்வேப்ய: ஸர்வ ஶர்வேப்யோ நமஸ்தே அஸ்து ருத்ரரூபேப்ய:।

என்று இருதயத்திலும்,

வாமதேவாய நமோ ஜ்யேஷ்டாய நம: ஶ்ரேஷ்டாய நமோ ருத்ராய நம: காலாய நம: கலவிகரணாய நமோ பலவிகரணாய நமோ பலாய நமோ பலப்ரமதநாய நம: ஸர்வபூததமநாய நமோ மநோந்மநாய நம:।

என்று நாபியிலும்,

ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி ஸத்யோஜாதாய வை நம:। பவே பவே நாதி பவே பவஸ்வ மாம்। பவோத்பவாய நம:।

என்று முழங்கால்முதலிய சேஷாங்கங் களிலும் திரிபுண்டரமாக அணிந்துகொண்டு, கை கழுவி அந்தஜலத்தைச் சிரசிற் புரோக்ஷித் துக் கொள்க.

பின்பு ஆசமனம் மார்ச்சனம் பண்ணுக.

மார்ஜநம்।

ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய ஸிந்துத்வீப ருஷி:, தேவீ காயத்ரீ சந்த:, ஆபோ தேவதா।
ப்ரோக்ஷணே விநியோக:।

ஆபோஹிஷ்டாதி த்ரிஶிர [illegible] ஸிந்துத்வீப ருஷி: [illegible] காயத்ரீ [illegible] ஆபோ தேவதா। [illegible] விநியோக: [illegible]

"ஆபோஹிஷ்டா" என்பதுமுதல் "ஜநயதா ச ந:" என்பதை அந்தமாகவுடைய மந்திரத்துக்கு இருஷி சிந்துத்வீபர், சந்தஸ் தேவீகாயத்திரீ, தேவதை ஜலம், விநியோகம் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்வது.

ஒவ்வொருமந்திரங்களுக்கும் இருஷி, சந்தஸ், தேவதை என்னும் மூன்றையும் அறியவேண்டும். இருஷியைச் சிரசிலும் சந்தசை மூக்கிலும் தேவதையை இருதயத்திலும் நியாசம் பண்ண வேண்டும்.

மார்ஜநமந்த்ர:।

ஓம் ஆபோஹிஷ்டா மயோபுவ:।
தா ந ஊர்ஜே ததாதந।
மஹேரணாய சக்ஷஸே। ।௧।
யோ வ: ஶிவதமோ ரஸ:।
தஸ்ய பாஜயதேஹ ந:।
உஶதீரிவ மாதர:। ।௨।
தஸ்மா அரங்கமாம வ:।
யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத।
ஆபோ ஜநயதா ச ந:। ।௩।
ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:।

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃।

𑌆𑌪𑌃 = ஜலதேவதையே!
(𑌯𑍂𑌯𑌂 = நீங்கள்)
𑌮𑌯𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃 = சுகத்துக்குக் காரணமாக
𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑌿 = இருக்கிறீர்களல்லவா?
𑌤𑌾𑌃 = அப்படிமகிமைவாய்ந்தநீங்கள்
𑌨𑌃 = எங்களுக்கு
𑌮𑌹𑍇 = மேலானதாகவும்
𑌰𑌣𑌾𑌯 = பிரகாசமாயுமிருக்கிற
𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 = ஞானம் உண்டாவதற்காக
𑌊𑌰𑍍𑌜𑍇 = அன்னரசத்தை
𑌦𑌧𑌾𑌤𑌨 = தந்தருளுக.
𑌵𑌃 = உங்களிடம்
𑌯𑌃 𑌰𑌸𑌃 = எந்தரசம்
𑌶𑌿𑌵𑌤𑌮𑌃 = மிகச்சிறந்ததாக(மங்களமானதாக;
𑌤𑌸𑍍𑌯 = அந்தரசத்தை [இருக்கிறதோ
𑌉𑌶𑌤𑍀𑌃 = அன்புள்ள
𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌇𑌵 = தாய் பிள்ளைக்குப் பால் முதலிய உணவுகளைக் கொடுப்பதுபோல
𑌇𑌹 = இவ்வுலகில்
𑌭𑌾𑌜𑌯𑌤 = தந்தருளுக.
𑌯𑌸𑍍𑌯 = எந்தரசமானது
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 = ஸ்திரமாகஇருக்கவேண்டுமென்று
𑌜𑌿𑌨𑍍𑌵𑌥 = விரும்புகிறீர்களோ
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 = அந்த ரசத்திற்காக
𑌵𑌃 = உங்களை
𑌅𑌰𑌂 = மிகவும்விரைவாக
𑌗𑌮𑌾𑌮 = அடைகின்றோம்
𑌆𑌪𑌃 = ஜலமூர்த்தியே

ந: = எங்களை

ஜநயதா = நல்லபிறப்புடையவராகச்செய்தருளுக.

கு—பு. மிகமேலாகிய ரசமானது சிவானுபவமேயாம் அதுவே பிறவியை நீக்கும் மருந்து. நல்ல பிறவியுடையராகச் செய்வதாவது ஞானத்தைப் பெறும்படி செய்வதேயாம். சாதாரணஜலத்துக்கு பலன்கொடுக்கச் சத்தியில்லை. பரமேசுரன் சராசரமாகிய எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றார். ஜலம், பரமேசுரனது அஷ்டமூர்த்தங்களுள் ஒன்று, அதில் அவர் பவன் என்னுந் திருநாமமுடையராய் நின்று அருள் செய்கின்றார். ஆதலால் இங்கே அவரே சொல்லப் படுகின்றார். திராவிடசுருதியும் "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி யியமானனாயெறியுங் காற்றுமாகி, அருநிலையதிங்களாய் ஞாயிறாகி யாகாசமாயட்ட மூர்த்தியாகி...நிமிர்புன்சடையடிகள் நின்றவாறே" எனக் கூறிற்று.

விநியோகம்

ஆபோஹிஷ்டா என்னும்மந்திரத்தில் இருக்குகள் மூன்று. இருக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் மூன்று பாதமாக ஒன்பது பாதங்கள உண்டு. ஒரு பாதத்துக்கு ஒருபுரோக்ஷணமாக சிரசில் எட்டுப் புரோக்ஷணமும், பாதங்களில் ஒரு புரோக்ஷணமுமாக ஒன்பது புரோக்ஷணம்செய்தல்வேண்டும்.

யஸ்யக்ஷயாய ஜிந்வத என்ற பதமுடிவில் கால்களிலே புரோக்ஷித்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும். இடக்கரத்தால் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலக்கரத்தால் புரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

ஓம்பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: என்று கரத்தில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு வலமாகத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஆபோஹிஷ்டா என்னும் மார்ச்சனம் மூன்று சந்திகளிலும் செய்யத்தக்கது.

ப்ராத:கால ப்ராஶநமந்த்ர: |

ஸூர்யஶ்சேத்யநுவாகஸ்ய, அக்³நிர்ருஷி:, தே³வீகா³யத்ரீ ச²ந்த³:, ஸூர்யோ தே³வதா, [illegible] அபாம் ப்ராஶநே விநியோக³: |

ஓம் ஸூர்யஶ்ச மா மந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்⁴ய: பாபேப்⁴யோ ரக்ஷந்தாம் | யத்³ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம் | மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்⁴யாம் பத்³ப்⁴யாமுத³ரேண ஶிஶ்நா | ராத்ரிஸ்தத³வலும்பது | யத்கிஞ்ச து³ரிதம் மயி | இத³மஹம் மாமம்ருதயோநௌ | ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா |

மந்த்ரார்த²: |

ஸூர்ய: ச = சூரியமூர்த்தியதிபரான உருத்திரனும்
மந்யு: ச = கோப தேவதையும்,
மந்யுபதய: ச = ராகத்துவேஷமுதலிய கோபபதிகளும்,
மாம் = என்னை
மந்யுக்ருதேப்⁴ய: = கோபத்தினுற்செய்த,
பாபேப்⁴ய: = பாபங்களினின்றும்,
ரக்ஷந்தாம் = இரக்ஷிக்கக்கடவர்.
ராத்ர்யா = இரவில்
மநஸா = மனசினுலும்,
வாசா = வாக்கினுலும்
ஹஸ்தாப்⁴யாம் = கைகளினுலும்
பத்³ப்⁴யாம் = கால்களினுலும்
உத³ரேண = வயிற்றினுலும்
ஶிஶ்நா = ஆண்குறியினுலும்
யத் பாபம் = எந்தப்பாவத்தை
அகார்ஷம் = செய்தேனே,
தத் = அந்த (ஆகாமிய) வினையையும்

ராத்ரி: = இராத்திரி தேவராகிய அக்கினி மூர்த்திமானாகும்பசுபதி,
அவலும்பந்தாம் = நீக்கக்கடவர்.
யதி = என்றால்,
யச்சிஞ்சதுரிதம் = இப்பிறவியிலும்முற்பிறவியிலும் செய்த இன்னுமெப்பாவமுண்டோ,
தச்ச = அப்பாவத்தையும்,
அவலும்பந்தாம் = நீக்கக்கடவர்
அஹம் = நான்
இதம் அஹம் = இந்த ஆத்மாவாகிய என்னையும்
அம்ருதயோநௌ = மோக்ஷகாரணமான
ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி = சூரியனது (மத்தியிலிருக்கும் பரமசிவனது) சுயம்பிரகாசமாயிருக்கும்ஞான ஒளியில்
ஜுஹோமிஸ்வாஹா = ஸ்வாஹா என்று ஹோமம் செய்கிறேன் என்றவாறு.

கு—பு: கோபத்துக்குக் காரணம் அவா. அவாவை உண்டு பண்ணுவது இந்திரியங்கள். அவாவாவது இவ்வுலகத்திலுள்ள சிற்றினப் பொருள்களைக் காமித்தல், அது பிறவிக்குக்காரணமாயுள்ளது. சிற்றினப்பொருளை விரும்பி ஆன்மாக்களுக்குத் தான்விரும்பிய பொருள் கிடைக்காவிடினும், பிறரால் தடைமுதலியன வரினும் கோபமுண்டாகும். அது அருளையும் அருளினாலுண்டாகும் முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் அழிக்கும், செய்யத்தக்கது இது தகாதது இதுஎன்று ஆராய்ந்தறியும் நல்லறிவையும் கெடுத்துவிடும். மனக்கலக்கத்தையும், இப்பிறவியில் பழியையும் மறுமையில்நரகத்துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவ்வுலக இன்பமும் சுவர்க்காதி உலக இன்பமும் பொய்யெனக்கண்டு ஆசையை யறுத்துக் கோபத்தை

அடக்கிக் கடவுளைத்தியானிக்க மனக்கலக்கம் நீங்கும். நீங்கவே மோக்ஷத்தில் அவாவுண்டாகும்.

மனம் வாக்குக்காயங்களினால் நான் என்னும் முனைப்போடு செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். ஆகாமியவினை பக்குவமாகும் வரையும் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும், அப்பொழுது அவை புண்ணியபாவங்கள் எனவும், சஞ்சிதமெனவும் பெயர் பெறும். சஞ்சிதவினை பக்குவமாகி மறுபிறப்பிற் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளுக்குக் காரணமாயும் இன்பதுன்பங்களாய் அனுபவத்திற்குவருவதாயுமிருக்கும். இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கும்பொழுதுபிராரத்தம்எனப்படும். இவ்விருவினைகளும் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஆயினும் வேதாகமங்களிற் கூறியமுறைப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தால் அதிகப்பற்றான பாவங்கள் நீங்கும்.

இங்கு மனமுதலிய சிலவே கூறப்படினும் ஏனையவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், இறைவனே! நீர் எங்கும் எப்பொருளிலும் வியாபித்திருப்பதால் மன்யுவாகவும் மன்யுபதியாகவும் இருக்கிறீர். ஆதலால், அப்பாவங்களிலிருந்து என்னை நீக்கியருளுக. ஆன்மாவாகிய என்னைத் தேவரீரிடத்தில் ஒப்பிக்கின்றேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

விநியோக:।

வலக்கையிற்சலத்தைஎடுத்து ஆப:புநந்து என்னும் மந்திரத்தைச்சொல்லி. ஸ்வாஹா என்று அந்த ஜலத்தை உட்கொள்க. ஆப:,

மாத்யாஹ்நிக ப்ராஶநம்।

ஆப:புநந்த்வித்யநுவாகஸ்ய। ஆப ருஷி:। அநுஷ்டுப்ச²ந்த³:। ப்³ரஹ்மணஸ்பதிர்தே³வதா। அபாம் ப்ராஶநே விநியோக³:।

மந்த்ர:

ஆப: புநந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புநாது மாம் । புநந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் ॥ யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வா துஶ்சரிதம் மம । ஸர்வம் புநந்து மாமாபோ அஸதாம் ச ப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா ॥

அர்த்த: ।

ஆப: = கங்கை
ப்ருதிவீம் = பூமியை
புநந்து = பரிசுத்தமாக்குக.
பூதா = பரிசுத்தமான
ப்ருதிவீ = பூமியானது
மாம் புநாது = என்னைப் பரிசுத்தமாக்குக.
ப்ரஹ்மணஸ்பதி: வேதத்திற்குத் தலைவரான பரமசி[வனும்
புநந்து = என்னைப்பரிசுத்தம்செய்க.
ப்ரஹ்மபூதா இயல்பாகவே சுத்தமான வேதங்[களும்,
மாம் புநாது என்னைச்சுத்தமாக்குக.
உச்சிஷ்டம் = பிறரால் போசனம் பண்ணப்பட்ட [சேஷமும்,
அபோஜ்யம் = புசிக்கத்தகாததுமான
யத் = எது என்னால் புசிக்கப்பட்டதோ
தத் = அந்தப்பாவத்தையும்,
யத்வா துஶ்சரிதம் அன்றியும்பிறர்மனையாளைப்புணர்தல் முதலியவைகளால் வரும்
மம = என்னுடைய
ஸர்வம் = எல்லாப்பாவங்களையும்,
அஸதாம் = அயோக்கியரிடமிருந்து
ப்ரதிக்ரஹம் = தானம்வாங்கியபாவத்தையும்

பவ:	=	பவன் என்னும் திருநாமத்தையுடைய ஜலமூர்த்தியதிபரானவர்
புநாது	=	போக்கி என்னைப் பரிசுத்தனுக்குக,
ஸ்வாஹா	=	ஆகுதி மந்திரம்என்பதாம்.

குறிப்பு: ஜலமூர்த்தியதிபரானவர் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கி என்னைப் பரிசுத்தனைக்கியருளுக என்று இதனால்பிரார்த்திக்கப்படுகிருர், ப்ரஹ்மம்-வேதம். வேதத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவர் ப்ரஹ்மணஸ்பதி:

ஸாயங்கால ப்ராஸநம்।

அக்நிஸ்சேத்யநுவாகஸ்ய ஸ்வயம்பூர்ருஷி:, தேவீகாயத்ரீ சந்த:, அக்நிர்தேவதா, அபாம்ப்ராஸநே விநியோக:॥

அக்நிஸ்சமா மந்யுஸ்ச மந்யுபதயஸ்ச மந்யுக்ருதேப்ய: பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் யதஹ்நா பாபமகார்ஷம்। மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம்। பத்ப்யாமுதரேண சிஸ்நா। அஹஸ்ததவலும்பது। யத்கிஞ்ச துரிதம்மயி। இதமஹம் மாமம்ருதயோநௌ ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா॥

அர்த:।

அக்நி: = அக்கினிமூர்த்திக்கதிபரான பசுபதி, அஹ்நா = பகலில், அஹ: = பகலுக்கதிபரான சிவசூரியன், ஸத்யே ஜ்யோதிஷி = உண்மைவடிவினராகியசிவபெருமானது, இயற்கையான ஞானஒளியில், ஜுஹோமி = ஆகுதிசெய்கிறேன் என்றவாறு.

கு—பு. மற்றைய பதங்களுக்குப் பொருள் ஸத்யபூர்வ என்னும் அனுவாகத்திற் சொல்லப் பட்டது. "ஸத்யஞ்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்பதனால் உண்மைவடிவினராகிய சிவப்பிரமத்தினுடைய சத்தியமாகிய ஞானஒளியில் என்னை ஒப்பிக்கிறேன் என்பதாம்.

ப்ரவசநம்|

மந்த்ராசமநாநந்தர ப்ரோக்ஷணம்|

ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவ ருஷி: அநுஷ்டுப் சந்த:, ததிக்ராவா தேவதா, ப்ரோக்ஷணே விநியோக:|

மந்த்ர:|

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம்|
ஜிஷ்ணோரச்வஸ்ய வாஜிந:|
ஸுரபி நோ முகா கரத்|
ப்ரண ஆயூம்ஷி தாரிஷத்|
ஆபோ ஹிஷ்டா மயோபுவ:||
... .
ஆபோ ஜநயதா ச ந:|
ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:||

மந்த்ரார்த்த:|

ஜிஷ்ணோ: = ஜயசீலரும்,
அச்வஸ்ய = உலகவியாபியும்,
வாஜிந: = அன்னவானும்
ததிக்ராவ்ண: = உலகத்தைத் தரித்து வியாபித்திருப்பவருமாகிய பகவானுக்கு,
அகாரிஷம் = ஸ்தோத்திரம் செய்தேன்.

நঃ = அவர் எங்களுடைய,
முகா = முகத்தை
ஸுரபி = பரிசுத்தமுடையதாக
கரத் = செய்க.
ந: = எங்களுடைய
ஆயூம்ஷி = வாழ்க்கையையும்,
ப்ரதாரிஷத் = நோய்முதலியன இல்லாமல் விருத்தி செய்தருளுக என்றவாறு.

தா—பு:—உலகத்தைத்தரித்து வியாபித்திருப்பதால் பரப்பிரமம் ததிக்ராவா எனப்படுகின்றார். முகமென்பது மனத்திற்கும் உபலக்ஷணம். பகவானே உம்மைத் தோத்திரம் செய்வதற்காக எங்களுடைய முகத்தையும் மனத்தையும் பரிசுத்தஞ் செய்தருளுக. உம்மைத் தோத்திரம் செய்வதற்காக ஆயுளையும் விருத்திசெய்தருளுக என்பதாம். மோக்ஷத்தை விரும்பி தியானம் செய்வதற்கு தேகசௌக்கியம் வேண்டுமாகையால் நோய் முதலியன இல்லாதிருக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். ஸுரபிமதீ ததிக்ராவ்ண இதி ருக். இதற்குச் சுரபிமதி என்றுபெயர்.

விநியோக:|

ததிக்ராவ்ண என்னும் மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு பாதங்களினாலும் சிரசில் புரோக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும். முன்னர்க்கூறியவாறு "ஆபோஹிஷ்டா" மயோபுவ: என்பது முதலியபாதங்களினால்புரோக்ஷணமும், "ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:" என்று ஜலத்தால் தன்னைப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுதலும் செய்யவேண்டும்.

மார்ஜநாநந்தரம் அகமர்ஷணம்|

மந்த்ர:|

த்ருபதாதிவ முஞ்சது|
த்ருபதாதிவேந்முமுசாந:|

𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵।
𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂।
𑌆𑌪𑌃 𑌶𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍈𑌨𑌸𑌃॥

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃।

கட்டுண்டவன் கால்விலங்கிலிருந்து விடுபடுவதுபோலவும், வியர்வையுள்ளவன் ஸ்நானத்தினால் அழுக்கிலிருந்து விடுபடுவதுபோலவும், நெய்சமஸ்காரத்தினால் சுத்தமாவதுபோலவும் ஜலதேவதை என்னைப்பாவங்களிலிருந்துவிடுவித்துச் சுத்தனாகச் செய்க என்பதாம்.

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।

ஜலத்தைக் கரத்திலெடுத்து இம்மந்திரத்தைச் சொல்லி முகந்து பூமியில் விடவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍।

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃।

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍॥

காயத்திரீமந்திரத்தைச் சொல்லி, சூரியனுடைய மத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் தியானித்து இருகைகளினாலும் அர்க்கியம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

(𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃, 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃)

காலையில் மூன்று முறையும், மததியானத்தில் இருமுறையும் சாயங்காலத்தில் மும்முறையும் கொடுத்தல் வேண்டும்

கொடுக்கும் பொழுது பெருவிரல் சேருதல் கூடாது. மத்தியானத்தில் அர்க்கியம் ஒன்றென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌯𑌮𑍍𑌯।

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑍍।

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇।

என்று சங்கற்பித்து, காயத்திரிமந்திரத்தால் ஒரு அர்க்கியம் கொடுத்தல்வேண்டும். பின்பு 𑌆𑌚𑌮𑌨𑌂 செய்து வலக்கரத்தினால் ஜலமெடுத்து, 𑍐 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 என்று அந்தச்சலத்தினால் பிரதக்ஷிணமாகத் தன்னைச்சுற்றி, ஆன்மப்பிரதக்ஷிணம் பண்ணுக, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾।

"𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮"

𑌅𑌸𑍌 — இந்த, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 — சூரியனது மத்தியிலிருக்கும் சிவபெருமானே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 — பரப்பிரமம்.

"𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿"

என்று சிவபெருமானை நினைத்து நமஸ்காரம் பண்ணுக.

குறிப்பு: [𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 பிரமத்தை அறிபவன் (சர்வஞ்ஞதை முதலிய அறு குணங்களையுடைய) பிரஹ்மமாகவே ஆகின்றான் எனமுண்டகம் கூறுகின்றது] "கருடனும்மாந்திரிகனும் தம்முள் வேறுதல் வெளிப்படையாயினும் கருடோகம்பாவனை விடத்தைநீக்கன் மாத்திரைக்கே வேண்டப்படும். அதுபோலச் சிவன் சீவன் என்னும் பதார்த்தங்களிரண்டும் தம்முள் வேற்றுமையுடையன வென்பது தேற்றமாயினும் உயிர்களுக்கு மலநீக்கத்தின் பொருட்டு வேதத்தில் அத்துவித சிவயோகம்பாவனை கூறப்படும்" என ஸ்ரீஅரதத்தாசாரியர் சுருதிசூக்திமாலையிற் கூறினர்.

பின்பு 𑌆𑌚𑌮𑌨𑌮𑍍।

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂।

𑌮𑌮 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇।

(பாவங்கள்நீங்குவதற்காகவும், பரமேசுரனது பிரீதிக்காகவும் பிராதக்கால சந்தியாங்கமாகிய தர்ப்பணத்தைச் செய்கின்றேன்) என்று சங்கற்பஞ் செய்க.

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍।

𑌓𑌂 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌅𑌂𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯

பத்நீம் தர்பயாமி| ஓம் ப்ரஹ்மஸ்ய தேவஸ்ய பத்நீம் தர்பயாமி| ஓம் ருத்ரஸ்ய தேவஸ்ய பத்நீம் தர்பயாமி| ஓம் ஈஶ்வரஸ்ய தேவஸ்ய பத்நீம் தர்பயாமி| ஓம் ஸர்வதோ தேவஸ்ய பத்நீம் தர்பயாமி||

ஓம் கேஶவம் தர்பயாமி| ஓம் நாராயணம் தர்பயாமி| ஓம் மாதவம் தர்பயாமி| ஓம் கோவிந்தம் தர்பயாமி| ஓம் விஷ்ணும் தர்பயாமி| ஓம் மதுஸூதநம் தர்பயாமி| ஓம் த்ரிவிக்ரமம் தர்பயாமி| ஓம் வாமநம் தர்பயாமி| ஓம் ஶ்ரீதரம் தர்பயாமி| ஓம் ஹ்ருஷீகேஶம் தர்பயாமி| ஓம் பத்மநாபம் தர்பயாமி ஓம் தாமோதரம் தர்பயாமி|

ஸ்வஸ்தி| ப்ரஹ்மார்பணமஸ்து|

காயத்ரீஜபவிதி:

ஶ்ரீப்ரஹ்மணோ கார்யகாரேஷா காரணோ காரணாத்மக:| யேவஸஞ்சிதஜாதேவா ஸ்ருஷ்டிஹேதுர்நிரந்தரம் ஸநாதந:| இதி ப்ரஹ்மாண்ட நக்ஷத்ரம்|
ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா ஸர்வதா ஸர்வஸித்திதா:|
ஸர்வதா விக்நஹர்த்தார: தேஷாம் ஆஜ்ஞயா|

இதி வாஸுதேவேந ஸர்வ பாதத்ரயம் க்ருத்வா|

வ்ருஷ்டிர்யா ஸர்வ பாபஹரம் தேவி விஷ்ணுநா யத்ரத:|
ஸம்ஸார ஸாகரம் தேவி விஷ்ணும் பரவாஸநம்|

இத்யாஸநம் ஸ்தாப்ய|

பிரமலோகம் முதல் ஆதிசேஷன் வரையிலும் சம்ரவாளபர்வதம் வரையிலும் வசிக்கும் பிராமணர்களுக்குத் தேவர்களுக்கும் நித்தியம் நமஸ்காரம் என்று பிராமணர்களை நமஸ்கரித்து, பூமியிலிருந்து விக்கினம் செய்யும் சுவபாவத்தோடு வாசஞ்செய்யும் எல்லாப் பூதங்களும் சிவனது ஆக்ஞையினால் செல்லக்கடவன என்று வரம பாதத்தால் பூமியில் மூன்று தரம் தட்டி, பூமி தேவி! உலகம் உம்மால் தரிக்கப்படுகின்றது விஷ்ணுவால் நீர் தரிக்கப்படுகிறீர் நீர் என்னைத் தாங்கியருளுக என்று ஆசனத்திலிருந்து,

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃।

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 + 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃।
𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 + 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇।
𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 + 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 (மத்தியானத்தில்)
𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 + 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇। (மாலையில்)

(௧) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾, 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

(௨) 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿— 𑌭𑍃𑌗𑍁— 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸— 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 — 𑌗𑍌𑌤𑌮— 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌆𑌙𑍍𑌗𑍀𑌰𑌸𑌋𑌷𑌯𑌃— 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀— 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍— 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍— 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀— 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿— 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿 — 𑌵𑌾𑌯𑍁 — 𑌅𑌰𑍍𑌕 — 𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶 — 𑌵𑌰𑍁𑌣 — 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 — 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾,

(௩) 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌋𑌷𑌿𑌃।, 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾॥

(௪) காயத்ரீ ஶிரஸோ ப்ரஹ்மா ருஷி:. அனுஷ்டுப் ச்சந்த:| பரமாத்மா தேவதா, ப்ராணாயாமே விநியோக:| ஓம் ஆப: + பூர்புவஸ்ஸுவரோம்|

காயத்ர்யாவாஹநம்|

ஆயாத்வித்யநுவாகஸ்ய வாமதேவ ருஷி:, அனுஷ்டுப் ச்சந்த:, காயத்ரீ தேவதா, காயத்ர்யாவாஹநே விநியோக:| "ஆயாது" என்னும் அனுவாகத்தால் இருதயத்தில் காயத்திரியை ஆவாகனம் செய்க.

ஆயாது வரதா தேவீ *அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம்| காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதேதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந:

ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி தேவாநாம் தாமநாமாஸி விஶ்வமஸி விஶ்வாயு: ஸர்வமஸி ஸர்வாயு: அபிபூரோம் காயத்ரீம் ஆவாஹயாமி, ஸாவித்ரீம் ஆவாஹயாமி, ஸரஸ்வதீம் ஆவாஹயாமி||

அர்த்த:|

வரதா	=பத்தர்கள் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுப்பவரும்,
அக்ஷரம்	=நித்தியமாயுள்ளவரும் (அக்ஷர ரூபியும்) [வரும்
ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம்	= பரமசிவனோடு சேர்ந்திருப்ப
சந்தஸாம் மாதா	= சந்தசுகளுக்குத் தாயுமாகிய
காயத்ரீ தேவீ	= காயத்திரீ தேவீ
ஆயாது	= இங்கே வந்தருளுக.

*ப்ரஹ்மயோநே நமோஸ்து தே|

நஃ = எங்களுடைய
இதம் ப்ரஹ்ம = இந்த தோத்திரரூபமான வேதவா க்கியத்தை [வீர்.
ஜுஷஸ்வ = காயத்திரியே! அங்கிகரிக்கக் கட
ஓஜஃ அஸி = உரமுள்ளவராகிறீர்
ஸஹோஸி = மகா பிரளயம் முதலியவற்றில்சிவ னுக்குச் சாமர்த்திய சக்தியாகின் [றீர்.
பலம் அஸி = எல்லாவற்றையும்பரிக்கும்சக்தியா
ப்ராஜோஸி = பிரகாசமாயிருக்கிறீர் [கின்றீர்
தேவாநாம் = தேவர்களுடைய
தாமநாமாஸி = தானங்களில் பிரகாசிக்கிறீர்
விஶ்வமஸி = உலகரூபியாய் இருக்கிறீர்
விஶ்வாயுஃ = எல்லாவற்றின் ஆயுளையும் விருத் திசெய்பவராகின்றீர் அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் ஆயுசுக்கு சாதனமாகிறீர்.
ஸர்வமஸி = எல்லாப் பொருள்களிலும்வியாப கமாகின்றீர், அல்லது உம்மிடத் தில் பிரீதி செய்யும் வஸ்துக்களை நிர்வஹிப்பவராகிறீர் [ன்றீர்
ஸர்வாயுஃ = காலவிசேஷங்களைச்செய்பவராகி
அபிபூஃ = சகலபாவங்களையும் அகற்றுபவரு ம் நீரே
காயத்ரீம் = (இவ்வாறுள்ள) காயத்திரியை
ஓம் = பிரணவ சொரூபியாக
ஆவாஹயாமி = ஆவாகனம் செய்கிறேன்.

ஸாவித்ரீம் ஆவாஹயாமி
ஸரஸ்வதீம் ஆவாஹயாமி।

யா நம:|
ஸ்வாஹா|
வஷட்|
ஹும்|
த்யாய
வஷட்|
வஷட்|

தியாசம்
க்ஷிண
டும்.
செய்த.

து பவ
ளுள்ள
முகத்

ஶ்ரீ கா[illegible] ஸந்த்யாவந்தநம்|

திலும் முப்மூன்று கண்களுடையவராய், [illegible]
தில் சந்திரகலையைத் தரித்தவராய், தத்துவ
ரூபிணியாய், சர்வ அக்ஷரரூபியாய், பத்துத் [illegible]
ரங்களிலும் வரதம் அபயம் அங்குசம் க[illegible]
ண்மையான கபாலம் பாசம் சங்கம் சக்கரம்
தாமரைப்புஷ்பம் என்னுமிவைகளைத் தரித்
யுள்ள காயத்திரீதேவியைச் சேவிக்கின்றேன்
றவாறு.

(சூ—பு) ஸாம்ப்யம் ஐதிகவாயுவிஶேஷ[illegible]
[illegible]ணம் பாசம் சிவனுக்குரிய. பஞ்சவக்திர
யே தமக்கும் ஐந்து முகங்களாகக்கொண்டு
த்திரி விளங்குகின்றார். ஐம்முகங்களும், முக்க
ளும், சந்திரசேகரமும், தசபுஜங்களும் காய
சிவசக்தியேயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்ற
ததஃ காயத்ரீ ஶிரஸா ந்யாஸகம்
காயத்ரீ ஜபம்|

காயத்ரீ|

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:| தத்ஸவிதுர்வ
ரேண்யம்| பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி| தியோ யோ
ப்ரசோதயாத்||

காயத்திரீஜபம் ஒவ்வொரு காலத்திலும்
ரத்தெட்டுச்செபிப்பது உத்தமமெனவும், நா
ட்டுச்செபிப்பது மத்திமம் எனவும், பத்து
செபிப்பது அதமம் எனவும் சொல்லப்படும்.

ப்ராணாயாமம்|

காயத்ர்யாவாஹநம்|

உத்தமே [illegible] தாவாகவஸ்ய, வரதேவி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மார்பு முதலிய ஆறு அங்கங்களில் நியாசம்
து தன்னைச் சுற்றி விரல்களால் பிரதக்ஷிண
ச்சுண்டுக. இது [illegible] எனப்படும்.
[illegible] செய்க.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இ—ள்: மேற்குமுதலாக முறையே முத்து பவ
பொன் நீலம் தவளம் ஆகிய நிறங்களுள்ள
திருமுகங்களுடையவராய், ஒவ்வொரு முகத்

தி லும்
தில் ச
ரூபிணி
ரங்களி
ண்மை
தாமன
யுள்ள
றவா

(ரு
ண
யே த
த்திர்
ளும், ச
சிவசக்

ணியம்
க
ரத்தெ
ட்டுச்
செபி

உ

கு- பு. பிரகாசிக்கும் ஸ்வபாவமுடையராதலாலும், நித்தியானந்தசொரூபிணியாதலாலும் தேவி எனப்படுவர். விஶ்வம் என்பதற்கு இப்போது கண்களுக்குப் புலப்படுவது அல்லது ஸ்தாவரங்கள் எனவும், ஸர்வம் என்பதற்கு வேறு ஸ்ருஷ்டியில் உள்ளவை அல்லது ஜங்கமங்கள் எனவும் கூறுவர்.

இம் மந்திரத்தால் காயத்திரியின் மகிமை உணரத்தக்கது.

ஸாவித்ர்யா ருஷிர் விஶ்வாமித்ர: | நிச்ருத்காயத்ரீ ச்சந்த: | ஸவிதா தேவதா | ஜபே விநியோக: |

கரந்யாஸ: |

"ஓம் அஸ்த்ராய ஃபட்" என்று வலக் கையால் இடக்கையையும் இடக்கையால் வலக்கையையும் உள்ளும் புறமும் துடைத்து, பெருவிரல்களினால், உள்ளங்கைகளில் "ஓம்" என்று நியாசம்பண்ணுக.

ஓம் தத்ஸவிது: ப்ரஹ்மாத்மநே அங்குஷ்டாப்யாம் நம: |

என்று சுட்டுவிரல்களால் பெருவிரலிலும், பெருவிரல்களால் மற்றையவிரல்களில் முறையே,

வரேண்யம் விஷ்ணுவாத்மநே தர்ஜநீப்யாம் நம: |

பர்கோ தேவஸ்ய ருத்ராத்மநே மத்யமாப்யாம் நம: |

தீமஹி ஸத்யாத்மநே அநாமிகாப்யாம் நம: |

தியோ யோ ந: ஜ்ஞாநாத்மநே கநிஷ்டிகாப்யாம் நம: | என்றும்

ப்ரசோதயாத் ஸர்வாத்மநே கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: என்று கரங்களின் உள்வெளிப்புறங்களிலும் நியாசம் பண்ணுக.

இது கரநியாசமெனப்படும்

𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾 [𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

காயத்திரி தேவியே! பூமிக்கு வந்த தாங்கள் பிராமணர்களுக்கு அனுமதிசெய்து, உத்கிருஷ்டமும் உன்னதமுமான மேருவின்சிகரத்தில் சுகமாகச் சென்றருளுவீரென்பது இதன்தாற்பரியம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇, என்று 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 பண்ணுக.

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌂 । ।௧।

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍁𑌤 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌭𑌿 𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 ॥ ।௨।

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 । 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌜𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌮𑌂𑌹𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

அர்த்த:

சர்ஷணீத்ருத:= பிரசைகளைத் தாங்குகின்றவரும், தேவஸ்ய= பிரகாசமானவருமாகிய, மித்ரஸ்ய= சிவசூரியனுடைய, ஸத்யம்= அழிவில்லாததும், ஸாநஸிம்= யோகிகளால் அடையத்தக்கதும் சித்ரச்ரவஸ்தமம்= மிகவும் ஆச்சரியமாகக் கேட்கப்படுவதுமாகிய, ச்ரவ:= கீர்த்தியை (துதிசெய்கின்றேன்)॥ ।௧।

மித்ர:= இந்தச்சிவசூரியன், ப்ருவாண:= ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மாதிகளைத் தெரிந்துகொண்டு, ஜநாந்= ஜநங்களை, யாதயதி= அவரவர் கன்மானுகுணமாக நடத்துகின்றார், மித்ர:= இந்தச்சிவசூரியன், ப்ருதிவீம்= பூமியையும், உத த்யாம்= மேலும் சுவர்க்கத்தையும் (உபலக்ஷணத்தால் சகல புவனங்களையும்), தாதார= தரிக்கின்றார். மித்ர:= இந்தச்சிவசூரியன், க்ருஷ்டீ:= ஜநங்களை, அநிமிஷா= கண்மூடாமல், அபிசஷ்டே= பார்க்கிறார், க்ருதவத்= நெய்யுடன் கூடிய, ஹவ்யம்= சருவை, ஸத்யாய= பூரணபலனைப்பெறுவதற்காக, விதேம= அளிக்கின்றோம். ।௨।

மித்ர ஆதித்ய= சர்வ ரக்ஷகரான சூரியனே; ய:= எவன், வ்ரதேந= நியமமாக, தே= உம்மை, சிக்ஷதி= உபசரிக்கிறானோ, ஸ: மர்த்த:= அந்த மனிதன், ப்ர= அதிகமாக, ப்ரயஸ்வாந்= கன்மபலத்தோடுகூடியவனாக, அஸ்து= ஆகுக. த்வோத:=

உம்மால் இரக்ஷிக்கப்பட்ட அவன், ந ஹந்யதே = ரோகம் முதலியவைகளாற் பீடிக்கப்படமாட்டான் ந ஜீயதே = சத்துருக்களால் வெல்லப்படமாட்டான், இப்படி உம்மால் இரக்ஷிக்கப்பட்ட அவனை அம்ஹ: = பாவமானது, அந்தித: = சமீபத்திலும், தூராத் = தூரத்திலும், ந அச்நோதி = அணுகமாட்டாது.

விநியோக:|

இந்தமந்திரம் பிராதகாலசந்தியையின் உபஸ்தானத்தில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதனால் உபஸ்தானம் செய்து நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.

ஸாயமாஹ்நிக உபஸ்தாநம்|

ஆஸத்யேந இதி ஸூக்தஸ்ய ஹிரண்யஸ்தூப ருஷி:| த்ரிஷ்டுப் ச²ந்த:| ஸவிதா தேவதா||

ஓம்| ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்தமாநோ நிவேசயந்நம்ருதம் மர்த்யம் ச| ஹிரண்யயேந ஸவிதா ரதேநா தேவோ யாதி புவநா விபச்யந்| |க|

அந்வய:|

ஸத்யேந = நல்லவர்களுடைய சமூகங்களிற் பிரகாசிக்கின்ற, ரஜஸா = ஒளியினால், ஆவர்தமாந: = சுற்றிவருபவரான, ஸவிதா தேவ: = சூரியதேவன், அம்ருதம் = இறவாதவர்களாகிய தேவர்களையும், மர்த்யம் = சின்னாள் ஆயுளுள்ளவர்களாகிய மனுஷ்யர்களையும், நிவேசயந் = அவரவர் கன்மங்களை அநுஷ்டிக்கும்படி தூண்டிக்கொண்டு, ஹிரண்

யேந = பொன்மயமான, ரதேந = இரதத்தில் இவர்ந்துகொண்டு, புவநா = உலகங்களை, விபச்யந் = (ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்குச் சாக்ஷியாகப்) பார்த்துக்கொண்டு, யாதி = சஞ்சரிக்கின்றார்.

ஓம்| உத்வயம் தமஸஸ்பரி பச்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம்
தேவம் தேவத்ரா ஸூர்யமகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம் |௨|

தமஸஸ்பரி = இருளை நீக்குகின்றவரும், ஜ்யோதி: = ஒளிரூபமானவரும், உத்தேவம் = உத்தம தேவரும், உத்தரம் = சிரேட்டமானவரும், தேவத்ரா = தேவர்களைக் காப்பவருமான, ஸூர்யம் = சிவசூரியனை, பச்யந்த: = பார்க்கும், வயம் = நாங்கள், உத்தமம் = மேலான, ஜ்யோதி: = பிரகாசத்தை அகந்ம = அடைவோம்.

ஓம்| உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்| தேவம் வஹந்தி கேதவ:| த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம்|| |௩|

ஜாதவேதஸம் = ஆன்மாக்கள் செய்யும் கர்மங்களை அறிந்தவரும், ஸூர்யம் =, சூரியனென்று பிரசித்தமானவரும் ஆகிய, த்யம் = அந்த, தேவம் = தேவரை, விச்வாய = ஆன்மாக்கள், த்ருசே = தூலக் கண்ணால் பொருள்களைக் காண்பதற்காகவும் ஞானக்கண்ணால் சிவத்தை அறிவதற்காகவும், கேதவ: = ஆயிரங்கிரணங்கள், உத்வஹந்தி = அவரை உயர வகிக்கின்றன.

ஓம்| சித்ரம் தேவாநாமுதகாதநீகம்| சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே:| ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம்| ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷச்ச|| |௪

தேவாநாம் = தேவர்களுள்ளே, சித்ரம் = ஆச்சர்யகரமானதும், மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே: = மித்திரன் வருணன் அக்கினி என்னும் தேவர்களுக்கு, சக்ஷு: = கண்போன்றதும் ஆகிய, அநீகம் = சூர்யமண்டலமானது, உதகாத் = உண்டாயிற்று. ஸூர்ய: = அம்மண்டலத்திலுள்ள சூரியன், ஜகத: = உலகத்தவர்களுக்கும், தஸ்துஷ: = தாவரங்களுக்கும், ஆத்மா = ஆத்மாவாகவிருந்து, த்யாவாப்ருதிவீ = ஆகாசம் பூமி இவைகளையும், அந்தரிக்ஷம் = சுவர்க்கத்தையும், ஆப்ரா: = வியாபித்திருக்கிறார்.

தச்சக்ஷுர்தேவஹிதம் புரஸ்தாச்சுக்ரமுச்சரத்। பச்யேம சரதச்சதம்। ஜீவேம சரதச்சதம்। நந்தாம சரதச்சதம்। மோதாம சரதச்சதம்। பவாம சரதச்சதம்। ச்ருணவாம சரதச்சதம்। ப்ரப்ரவாம சரதச்சதம்। அஜீதாஸ்யாம சரதச்சதம் ஜ்யோக்ச ஸூர்யம் த்ருசே॥ ।௫।

தேவஹிதம் = தேவர்களுக்கு இதமானதும், சக்ஷு: = அவர்களுக்குக் கண்போன்றதும், புரஸ்தாத் = உதயகாலத்தில், சுக்ரம் = (வெண்மையாக) பரிசுத்தமாக, உச்சரத் = உதயமாவதுமான, தத் = அந்தமண்டலத்தை, சரதச்சதம் = நூறு வருடம் (ஆயுளுள்ளவரையும்). பச்யேம = தரிசிக்கக்கடவோம். ஜீவேம சரதச்சதம் = நூறு வருடம் ஜீவிக்கக்கடவோம். நந்தாம சரதச்சதம் = நூறுவருடம் புத்திரபௌத்திராதிகள் நிறைந்தவர்களாகக் கடவோம். மோதாம சரதச்சதம் = சந்தோஷமுள்

ளவர்களாகக்கடவோம். பவாம ஶரதஶ்ஶதம் = சுவஸ்தானத்தில் மேன்மையுள்ளவராகக் கடவோம் ஶ்ருணவாம ஶரதஶ்ஶதம் = பதி சாஸ்திரங்களையே கேட்கக்கடவோம். ப்ரப்ரவாம ஶரதஶ்ஶதம் = பரமேசுர நாமங்களையே சொல்லக்கடவோம். அஜீதாஸ்யாம ஶரதஶ்ஶதம் = சத்துருக்களால் செயிக்கப்படாதவராகக்கடவோம். ஜ்யோக் = பிரகாசமுள்ள, ஸூர்யம் = சிவசூரியனை, த்ருஶே = தரிசித்தற்காக (பிரார்த்திக்கிறோம்) இருக்கக்கடவோம்.

ய உதகாந்மஹதோ(அ)ர்ணவாத்| விப்ராஜமாநஸ்ஸரிரஸ்ய மத்யாத் ஸமா வ்ருஷபோ லோஹிதாக்ஷ: ஸூர்யோ விபஶ்சிந்மநஸா புநாது॥ |௯|

ய: ஸூர்ய: = எந்தச்சூரியன், மஹத: அர்ணவாத் = பெரிய சமுத்திரத்திலிருந்து, உதகாத் = உதயமாகின்றாரோ, ஸரிரஸ்ய = ஜலத்தினுடைய, மத்யாத் = நடுவில், விப்ராஜமாந: = பிரகாசிப்பவரும்; வ்ருஷப: = அவரவர்களுக்கு விருப்பமான பலனைக் கொடுப்பவரும், லோஹிதாக்ஷ: = சிவந்த கண்ணுடையவரும், விபஶ்சித் = எல்லாமறிபவருமாகிய, ஸ: ஸூர்ய: = அந்தச்சூரியன், மா = என்னை, மநஸா = ஆதரவுடன், புநாது = இரட்சிக்கக்கடவர்.

விநியோக:|

ஸூஸதேத்ர என்பது ஆறுருக் கொண்டது. இது மாத்யாஹ்நிக உபஸ்தானத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍।

𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

𑍐। 𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑍀 𑌹𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍃𑌡𑌯। 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌚𑌕𑍇। ।௧।

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃।

𑌵𑌰𑍁𑌣=வருணதேவரே, 𑌮𑍇=என்னுடைய 𑌇𑌮𑌂=இந்த, 𑌹𑌵𑌂=பிரார்த்தனையை, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑌿=கேட்கவேண்டும், 𑌅𑌦𑍍𑌯=இப்பொழுதே, 𑌮𑍃𑌡𑌯=என்னைச்சுகப்படுத்தவேண்டும், 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃=என்னை இரட்சிக்கவேண்டுமென்று, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂=உம்மை, 𑌆𑌚𑌕𑍇=யாசிக்கிறேன்.

𑍐। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌹 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃। ।௨।

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃।

𑌤𑌤𑍍=ஆகையினால், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂=உம்மை, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾=வேதங்களால், 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌃=துதிசெய்பவனாய், 𑌯𑌾𑌮𑌿=சரணடைகிறேன். 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃=யாகஞ்செய்பவன், 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃=அவிமுதலியவைகளால், 𑌤𑌤𑍍-தனக்குஇஷ்டமானபலனை, 𑌆𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇=விரும்புகிறான், 𑌵𑌰𑍁𑌣=வருணதேவரே, 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑌃=கோபமில்லாதவராய், 𑌇𑌹=இந்தலோகத்தில், 𑌬𑍋𑌧𑌿=எனது பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், 𑌉𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸=மிகக்கீர்த்தியையுடையவரே, 𑌨𑌃=எமது, 𑌆𑌯𑍁𑌃=ஆயுளை, 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃=அழிவு செய்யாதீர்.

ௐ யச்சித்தி தே விஶோ யதா ப்ர தேவ வருண வ்ரதம்| மிநீமஸி த்யவி த்யவி| |௩|

அர்த்த:|

வருண தேவ = வருணதேவரே, யத் வ்ரதம் = எந்தவிரதமானது, தே = உமக்குச் செய்யவேண்டுமோ, த்யவி த்யவி = தினந்தோறும், விஶோ யதா = அதைச் செய்யாதவரைப்போல நாங்களும், ப்ரமிநீமஸி = உமதுவிரதத்தைச்செய்யாமல்விட்டோம்.

சித் ஹி அவ்யயங்கள்.

ௐ யத்கிஞ்சேதம் வருண தைவ்யே ஜநே அபித்ரோஹம் மநுஷ்யாஶ்சராமஸி| அசித்தீ யத்தவ தர்மா யுயோபிம மா நஸ்தஸ்மாதேநஸோ தேவ ரீரிஷ:| |௪||

அர்த்த:|

வருண = வருணதேவரே, தைவ்யே ஜநே = தேவர்களிடத்தில், மநுஷ்யா: = மனிதர்களாகிய நாங்கள், யத்கிஞ்ச = எந்த எந்த, இதம் = இந்த விதமான, அபித்ரோஹம் = துரோகத்தை, அசித்தீ = அஞ்ஞானத்தினல், சராமஸி = செய்தோமோ, யத் = எந்த, தவ = உமது, தர்மா = தருமங்களை, யுயோபிம = அழிவு செய்தோமோ, தேவ = தேவரே, ந: = எங்களை, தஸ்மாத் = அந்த, ஏநஸ: = பாவத்தால், மா ரீரிஷ: = துன்பஞ்செய்யாதீர்.

ௐ கிதவாஸோ யத்ரிரிபுர்ந தீவி யத்வாகா ஸத்யமுத யந்ந வித்ம| ஸர்வா தா விஷ்ய ஶிதிரேவ தேவாதா தே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ:| |௫|

அர்த்த:|

கிதவாஸ: = கபடிகளாகிய எங்கள் பகைவர், தீவி = சூதாடுபவர் பிறர்மீதுகாரணமின்றிப் பழி சுமத்துவதுபோல, யத் = எப்பாவத்தை, ரிரீ

பு꞉ = என்மீது சுமத்தினர்களோ, ஸத்யம் = உண்மையாகவே எதைச் செய்தோமோ, உத = மேலும், யத் = எந்தப்பாவத்தை, ந வித்ம = அறியவில்லையோ, தா ஸர்வா꞉ = அவை எல்லாவற்றையும், விஷ்ய = நாசஞ்செய்யும், ஶிதிரா = அவைகள் சிதறி அழியக்கடவன, அத = பின்பு, தே = உமக்கு, ப்ரியாஸ꞉ = இஷ்டர்களாக, ஸ்யாம = ஆகக்கடவோம்.

வா, கா, இவ அசைகள், இந்த்ரம் மித்ரம் வருணமக்நிமாஹுரதோ திவ்ய꞉ ஸ ஸுபர்ணோ கருத்மாந்। ஏகம் ஸத்விப்ரா பஹுதா வதந்த்யக்நிம் யமம் மாதரிஶ்வாநமாஹு꞉। பெரியோர் ஏகராயினுரை இந்திரன் என்றும், மித்திரன் என்றும், வருணன் என்றும், அக்கினி என்றும், திவ்யநல்ல சிறகையுடைய கருடன் என்றும், யமன் என்றும், மாதரிச்சுவா (வாயு) என்றும் பல நாமங்கொண்டு கூறுவர் எனச் சுருதி கூறுவதால், மித்திரன் வருணன் முதலிய நாமங்கள் பிரமமாகிய சிவன் மேலனவேயாமென்பது உணரத்தக்கது.

விநியோக꞉।

இமம் மே என்பது முதலிய ஐந்து இருக்குகள் கொண்ட இம்மந்திரம் சாயங்கால சந்தியோபஸ்தானத்தில் விநியோகிக்கப்படும்.

உபஸ்தானம் செய்து திக்நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். கிழக்குத்தெற்கு மேற்கு வடக்குத் திக்குகளில் அஞ்சலி செய்து கொண்டு,

ஓம் ஸந்த்யாயை நம꞉।
ஓம் காயத்ர்யை நம꞉।
ஓம் ஸாவித்ர்யை நம꞉।
ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம꞉।

ஓம் ஸர்வேப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:
என்று நமஸ்காரம் பண்ணுக.

காமோ௨கார்ஷீந்நமோ மந்யுரகார்ஷீந்நமோ நம:|

காமத்திற்கும் கோபத்திற்கும் அபிமானியாகிய தேவதையே என்னைப் பாவம் செய்யும் வண்ணம் செய்தன. அந்தப் பாவம் அகலும்படி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு,—"காமம் வெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற-நாமங் கெடக் கெடுநோய்" என்றபடி அவைநீங்க உண்மை ஞான முதித்து, ஆன்மாசுத்தநிலை எய்தும், கன்மங்களை ஊட்டுவிக்கும் இறைவனே காமத்தையும் கோபத்தையும் நீக்கிப்பரிசுத்தனாகச் செய்தருளுக என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்.

அபிவாதநம்|

அபிவாதயே — ஆர்ஷேய ப்ரவராந்வித
— கோத்ர:| — ஸூத்ர:
— ஶாகாத்யாயீ
— ஶர்மா நாமாஹம் அஸ்மி போ:|

ஐந்து அல்லது மூன்று அல்லது ஒரு இருஷியுடன் கூடிய — கோத்திரத்திற்பிறந்துள்ளேன் — சூத்திரமுடையேன் — சாகை அத்தியயனமுடையேன் — சர்மாநாமமுடையேன் யான். எனக்கு நீர் ஆசீர்வாதம் செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

கு-பு. ப்ரவரம் — ஏகார்ஷேய, த்ரயார்ஷேய முதலியன. கோத்ரம் —காச்யப, பாரத்வாஜ, கௌதம முதலியன. ஸூத்ரம் — போதாயனம் ஆபஸ்தம்ப முதலியன. ஶாகா — யஜுஸ் முதலியன.

ஏதத்ஸந்த்யாவந்தநம் ப்ரஹ்மவர்சஸம் க்ருஷ்ணவித்ஸஹஜு ஊஷ்வேதம் விரஞ்சிவாக்ஷம் விஶ்வரூபாயவை
[நமோ நம:||

இருதமும் சத்தியமும் பரபிரஹ்மமும் புருஷரும் கிருஷ்ணபிங்களரும் ஊர்த்துவ வீரியரும் விருபாக்ஷரும் விசுவரூபருமாயுள்ளார் (சிவனு)க்குநமஸ்காரம்.

கு-பு. பரமசத்தி எனப்படும் உமாசத்தியோடியைந்து சபளாகாரமுற்றமையாற் கிருஷ்ணபிங்களர் எனவும், அக்கினியை வீரியமாகவுடைமையின் ஊர்த்துவ வீரியர் எனவும் முக்கண்ணுடைமையின் விருபாக்ஷர் எனவும், தகரபுண்டரீகத்திற் கிடத்தலாற் புருஷர் எனவும், மனம் வாக்குக்களுட் பேதமின்மையால் இருதம் சத்தியம் எனவும் பரப்பிரமத்துக்கு இலக்ஷணம் கூறப்பட்டது என நீலகண்ட பாஷ்யம் கூறுகின்றது.

யச்ச க்ருʼத்யம் தத³க்ருʼத்யம் யத³க்ருʼத்யம் க்ருʼத்யவத்க்ருʼதமவஶி
[தம்|
உப⁴யோ: ப்ராயஶ்சித்தம் ஶிவ தவ நாமஸ்மரணயோஶ்சிதம் ॥

என்றுசொல்லிஶிவஶிவஎன்றுசக்திக்கியன்றவரைஉச்சரித்து
பின்பு ப்ராணாயாமம் ஆசமநம் செய்க.

"ஓம் தத்ஸத் ப்³ரஹ்மார்பணமஸ்து"

என்று தீர்த்தத்தைக் கைவிரல் நுதியால் பூமியிலே விட்டுப் பரப்பிரம்மத்துக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்

ஸந்த்⁴யாதே³வஸ்ஸவிது: ப்ரஜா வஸ்தாவிஸ்ஸர்வம்|
ப்ராதஸ்ஸர்வமிதிஸர்வ| விஶ்வாநி தே³வ ஸவித:
து³ரிதாநி பராஸுவ| யத்³ப⁴த்³ரம் தந்ந ஆஸுவ ||.

இதி ஜபஸ்யும் ப்ரோக்ஷயேத் ||

யஜ்ஞோபவீத தாரணம்।

ஆசம்ய। சுக்லாம்பரதரம் + சாந்தயே। ஓம் பூ: + பூர்புவஸ்ஸுவரோம்॥ மமோபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் ச்ரௌத ஸ்மார்த்த விஹித நித்யகர்மாநுஷ்டாந யோக்யதாஸித்த்யர்த்தம் ப்ரஹ்மதேஜோபிவ்ருத்த்யர்த்தம் யஜ்ஞோபவீததாரணம் கரிஷ்யே।

யஜ்ஞோபவீததாரண மஹாமந்த்ரஸ்ய பரப்ரஹ்ம ருஷி:। த்ரிஷ்டுப் சந்த:। பரமாத்மா தேவதா। யஜ்ஞோபவீத தாரணே விநியோக:॥

யஜ்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம் ப்ரஜாபதேர்யத்ஸஹஜம் புரஸ்தாத்। ஆயுஷ்யமக்ர்யம் ப்ரதிமுஞ்ச சுப்ரம் யஜ்ஞோபவீதம் பலமஸ்து தேஜ:॥ இதி தாரயேத்।

ஆசம்ய। உபவீதம் பிந்நதந்தும் ஜீர்ணம் கச்மலதூஷிதம்। விஸ்ருஜாமி ஜலே ப்ரஹ்மந் வர்சோ தீர்க்காயுரஸ்து மே॥
பவித்ரம் ஸமுத்ரே ஜலே விஸர்ஜயேத் ஆசமேத்।

பரிஷேசநம்।

[illegible]

ஸத்யம் த்வர்தேந பரிஷிஞ்சாமி [illegible]

[illegible]

ஜ்ஞாநதத்வம்।

[illegible]

[illegible]

[illegible] 𑌤𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇।

[illegible]

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃।

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑍀 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌸𑌾𑌯𑌂—𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃—𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇। 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾—𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃!

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃।

𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃।

போசனஞ்செய்பவன் முதலிலும் முடிவிலும் ஆசமனம் செய்யவேண்டுவது அவசியம்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]

𑌪𑌰𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌶𑍇 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌮𑍍 ।

பரிஷேசனம் செய்யப்படாத மற்றைய தீர்த்தமே ஆபோசனத்துக்குரியதாகும்.

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌮𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌶𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

பிராணாகுதி மந்திரங்களைப் பிரணவாதியாகவே சேர்த்து உச்சரிக்கக்கடவது. ஸ்வாஹா என்பதை முடிவிற்சேர்த்து உச்சரிக்கக்கடவது. கையைச் சுத்தமாய்ச் சோதித்துக்கொண்டு இடக் கையினால் பாத்திரத்தைப் பரிசித்துக்கொண்டு அம்ருதோபஸ்தரணமஸி என்ற மந்திரத்தால் ஆபோசனம் செய்து மௌனியாகவே பிராணாகுதிகள் ஐந்தையும் செய்ய வேண்டியது. பெருவிரல் தர்ச்சனி நடுவிரல் இம்மூன்றும் பாத்திரத்தைப் பரிசிக்கக்கூடாதவைகள். இவற்றில் இரண்டு விரல்களினாலாவது ஒரு விரலாலாவது பாத்திரத்தைப் பரிசிப்பதாகக் கூறி … திஷ்டேத் … இங்ஙனம் பிராணாகுதி செய்து நாவினாலேயே அன்னத்தை உட்கொள்ளுக. பற்களாற் பரிசித்தல் கூடாது.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

உதாநாய ஸ்வாஹா। ஸமாநாய ஸ்வாஹா। இதி ஹஸ்தத்ரயேணாங்குஷ்டேந।

சைவசமயநெறி

அங்குட்டத்தான் மத்திமையா லனாமிகையாற்
றனக் கமிர்தந் தரித்து
பல்லிற படாதே பலியிடுக செந்தழலி
னெல்லப் பிராணா திக்கு.

இம்மூன்று விரல்களுங்கூடிய முத்திரை யிருடி முத்திரையெனப்படும். ஆன்மாவிடத்திலே பிராணனும், பூத யோனிகளிடத்து அபானனும், தேவர்களிடத்து உதானனும், பிதாக்களிடத்துச் சமானனும், மானுடரிடத்து வியானனும் வசித்திருக்கையால் இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பலியிடுற் பஞ்சயாகங்களும் செய்ததாமென்றறிக.

ஸ்ம்ருதி:। [ணசூ

ப்ராணாஹுதிர் ஹுதாயாம் வா த்ருஜேத்வா த்ருஷ்யா ...

பிராணாகுதிக்குப்பின் பாத்திரதாரணஞ்செய்ததை விடலாம்.

ஸ்வாயம்புவ:।

ப்ரஹ்மணி ச ஆத்மாம்ருதத்வாயேதி ப்ரக்ஷேணாத்மாநம் யோஜயேத்" இம் மந்திரத்தால் தனதாத்துமாவைப் பிரமத்துடன் சேர்க்கப்பட்டதாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஸம்ஹிதா।

[illegible]

ஓம் ஹவிஹூதவஸ்வாவ: என்று அன்னத்தைத் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷிக்கவேண்டும்

தேவஸவித: ப்ரஸுவ ஸத்யம்த்வ்ருதேந பரிஷிஞ்சாமி என்று இருமுறைதீர்த்தத்தால் வலமாகச் சுற்றவேண்டும்.

அம்ருதோபஸ்தரணமஸி என்று தீர்த்தத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். இடக்கையாற் பாத்திரத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு

ஓம் ப்ராணாயஸ்வாஹா।

ஓம் அபாநாயஸ்வாஹா।

ஓம் வ்யாநாய ஸ்வாஹா।

ஓம் உதாநாய ஸ்வாஹா।

ஓம் ஸமாநாய ஸ்வாஹா।

ஓம் ப்ரஹ்மணெஸ்வாஹா।

என்று ஒவ்வோரு மந்திரத்துக்கும் ஒவ்வொருதரமாக அருந்தவேண்டும்.

ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மா அம்ருதத்வாய என்று ஜலத்தை இடக்கையில் விடச்சொல்லி இந்த மந்திரத்தினால் மார்பில் தொடுக.

அம்ருதாபிதாநமஸி (போசனஞ்செய்தபின்) என்று கையில் தண்ணீர்விட்டுப் பருகவேண்டும்.

ஸத்யம்த்வர்தேந பரிஷிஞ்சாமி என்பதற்கு இரவில் ரிதம்த்வாஸத்யேந பரிஷிஞ்சாமி என்றுஉச்சரிக்கவேண்டும்

உ

𑌶𑍋𑌧𑌨𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾।

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧	௨௨	𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖	𑌶𑌾𑌙𑍍𑌖
௨	௭	𑌵𑌾𑌗𑌂	𑌵𑌾𑌗𑌾𑌂
,,	௮	𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀	𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿
,,	௨௨	𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯	𑌗𑍃𑌹𑍇𑌸𑍍𑌯
௩	௩	𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰	𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃
,,	௪	𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿	𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀
௪	௨௫	𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾	𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾
௫	௧௫	𑌨𑌿𑌗𑌤𑍍𑌯	𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯
,,	௧௯	𑌸𑍈𑌵	𑌶𑍈𑌵
,,	௨௨	𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂	𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀
,,	,,	𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾	𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂
,,	,,	𑌸𑌂𑌹𑍋	𑌶𑌂𑌹𑍋
,	௩௦	𑌵𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍	𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍
௬	௨௦	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤
௭	௬	𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌤𑌿	𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃
,,	௧௧	𑌵𑍀𑌤𑌾𑌶𑍈𑌵	𑌵𑍀𑌤𑌾𑌶𑍈𑌵
,,	௧௨	𑌵𑌿𑌸𑍍𑌣	𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣
,,	,,	𑌵𑌹	𑌹𑌵
௮	௧	𑌬𑌹𑍁	𑌬𑌾𑌹𑍁
,,	,,	𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌸𑍍	𑌪𑍍𑌰𑌶𑍇𑌸𑍍
,,	௬	𑌕𑌾𑌯𑌾	𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃
,,	௧௯	𑌨𑌾𑌸𑍀	𑌨𑌾𑌸𑌾
,,	௧௬	𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍	𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍
,,	௨௦	𑌹𑍁𑌤𑌾𑌸[illegible]	𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃
௯	௧௭	𑌕𑍃𑌨𑍀𑌂	𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂
,,	௧௯	𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤	𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க0	சா	உச்சை	உச்சைஃ
,,	க0	ஸஜ்ஜந்தீ	ஸுஜ்ஜந்தீ
கக	உ	க்ஷணவாம்ஸ	க்ஷணவாம்ஸ
,,	சா	ஸப்ரதஃ	ஸப்ரதாஃ
,,	கங	சவ்யாஸ	சவ்யாஸஃ
,,	கஎ	ஸப்ருஷ்ட	ஸப்ருஷ்டஃ
கஉ	சு	உந்நவாஹி	உந்நவாஹி
,,	க0	ஹம்வக	ஹம்வக
,,	உக	ஸம்ஜாநந்தி	ஸம்ஜாநந்தி
கங	கக	ஸுஷுவா	ஸுஷுவா
,,	உசா	ஸந்ருவா	ஸந்ருவா
கச	கங	ஹாபூவஸ்தி	ஹாபூவஸ்தி
,,	கச	ஸவ்யாவர	ஸவ்யாவர
,,	கசா	ஸந்தியாஹி	ஸந்தியாஹி
கரு	க	ஸம்ய	ஸம்யா ஷி
கசா	கஉ	ஸூணவெ	ஸூணவ
,,	கச	ஸரவஸ	ஸரவஸ
கஎ	கக	இவரை	எவரை
,,	கஉ	அவர்	எவர்
கஅ	உக	தஉஸ	நஉஸ
ககூ	க	உஊயம்	உஊயாஃ
,,	கூ	நிஸம்	நிஸம்
,,	உ0	வராஸர	வராஸர
,,	உக	ஸஹோஜி	ஸஹோஜி
உ0	உச	ஊயதஃ	ஊயத
உக	கஉ	ஜ்யோதி	ஜ்யோதி
,,	உச	தெதி	தெதி
உங	ரு	வஞ்ஜி	வஞ்ஜி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௩	௯	വഹ്നി	വംഹ്നി
,,	௧௫	നിദ്ര	നിദ്രാ
,,	௨௫	വ്യാഹൃതി	വ്യാഹൃതിം
௨௪	௫	വിന്യസ്യ	വിന്യസ്യ
,,	௯	സംവിശ്യ	സംവിഗ്ന
,,	௧௭	തജ്ജന്യാംവ	തജ്ജന്യാംവെ
௨௫	௮	വാരാഹ	വാരാഹ [വ
,,	,,	സംഖിതാ	സംജ്ഞിതാ
,,	௧௭	സൂര്യതഃ	സൂര്യതാ
௨௬	௧௬	കവതഃ	കഹ്വതഃ
,,	௧௯	വിഷാ	വിശാ
௨௭	௧	സബ്ധാ	ശബ്ധാ
௨௮	௫	ഹര	ഹരഃ
௩௦	௧௯	കായത്രീ	ഗായത്രി
௩௨	௨	ജ്യോതി	ജ്യോതീ
,,	௧௨	ഉദ്രാന്	ഉദ്രാകക്രുന്
,,	௧௭	ശിരഃസൂര്യതഃ	ശിരഃസൂര്യതഴ
,,	௨௩	കാര	കാരം
௩௩	௯	വിദ്യുത്താംജ	വിദ്യുത്വാംജ
,,	௧௪	നാസയതി	നാശയതി
,,	௨௪	വാവാദു	വാവാശ
௩௪	௯	ഹ്രാംകാമയാ ഗാമരാ	ഹ്രാംക്ലാമയാ [കാമരാ
,,	௧௪	ശൈസ്വരം	ശൈശ്വരം
௩௫	௭	ശതിര	ശതിരഃ
௩௬	௪	തര്ഷ്ടഹള	തര്ഷ്ടഹള
,,	௭	സ്യസ്യ	സ്യസ്യാ
,,	௬	ന്യാസഃ	ന്യാസഃ
,,	௧௪	ന്യസേശ	ന്യസേശ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௬	௧௫	𑌤𑍁𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂	𑌯𑌕𑌾𑌰𑌞𑍍𑌚
௩௭	௯	𑌗𑌾𑌙𑍍𑌵𑍇	𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇
,,	௯	𑌯	𑌯𑌂
,,	௨௧	𑌨𑍇𑌤	𑌨𑌂𑌨
௩௮	௫	𑌶𑌿𑌂𑌹𑌾	𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾
,,	,,	𑌵𑌞𑍍𑌞𑍁𑌵𑌳	𑌵𑌞𑍍𑌜𑍁𑌵𑌳
,,	௯	𑌯𑌯𑍋	𑌯𑌯𑍇।
,,	௨௨	𑌯𑍋𑌸𑍂𑌳	𑌯𑍋𑌸𑌳
௩௯	௨	𑌗𑌾𑌢𑍀	𑌗𑌾𑌢𑌿
,,	௨0	𑌚𑌾𑌰𑌹𑍍	𑌚𑌾𑌰𑌹𑍃
,,	௨௩	𑌰𑍇𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰	𑌰𑍇𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰
௪0	௬	𑌨𑌾𑌸𑍇	𑌨𑌾𑌰𑍇
௪௧	௨	𑌜𑍇𑌵	𑌦𑍇𑌵
,,	௧0	𑌜𑌾𑌷	𑌜𑌾𑌷𑍀
,,	௨0	𑌯𑌰𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃	𑌰𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃
,,	௨௫	𑌵𑌲𑌕𑍍	𑌵𑌲𑌤𑍍
௪௨	௩	𑌸𑌂𑌜𑌾𑌵𑌾	𑌸𑌂𑌜𑌾𑌵𑌳
௪௩	௪	𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌳	𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌳
,,	௨௨	𑌹𑍃𑌷	𑌵𑍃𑌷
௪௫	௨	𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌳	𑌕𑌿𑌂𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌳
,,	௩	𑌹𑌮𑍇𑌸𑌤𑍍𑌨	𑌹𑌮𑍇𑌸𑌤𑍍𑌨।
,,	௨௪	𑌵𑌿𑌜𑍁𑌰𑌾	𑌵𑌿𑌜𑍁𑌰𑌾𑌂
௪௬	௧	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌕𑌵𑌾	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌕𑌵
,,	௧௬	𑌗𑌾𑌣𑍌।	𑌗𑌾𑌣𑌂
,,	௧௭	𑌯𑌾𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂	𑌯𑌾𑌗𑌜𑍍𑌞𑌂
௪௭	௧	𑌹𑌰𑌂𑌤𑍀𑌂।	𑌹𑌰𑌂𑌤𑍀𑌂
,,	௪	𑌜𑌯𑍍𑌰𑌾𑌂	𑌜𑌯𑍍𑌰𑌂
,,	௬	𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂	𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂
,,	௧௩	𑌵𑌜𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍌	𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍌

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௭	௨௧	பூண	பூர்ண
,,	௨௪	காஜ்ர	காஜ
௪௮	௩	பாவகீ	பாவகீம்
	௪	யாதூயாதீ	யாதூயாதீம்
,,	௫	ஶாரதீ	ஶாரதீம்
,,			
௪௯	௪	ஊர்ஜ்ஜ்ரூஷ்ண	ஊர்ஜ்ஜ்ரூஷம்வ
		ரோஷ்டக:	ரோஷ்டகம்
,,	,,		
,,	௬	வகார	வகார:
,,	௭	ஹஸ்தஸ்த	ஹஸ்தந்த
,,	,,	ஹஸ்தக:	ஹஸ்தகம்
,,	௯	கடிஸ்தயா	கடிந்தயா
,,	௧௦	ரக்ஷித	ரக்ஷித
,,	,,	யோகார	யோகார:
,,	௧௧	ரக்ஷித	ரக்ஷித்த
,,	௧௭	பாவேஹ்ரா	பாவேஹ்ர:
,,	௨௩	வாஷா	வாஷா:
௫௧	௧	வந்தத்ரூஹே	வந்த்ரூஹே
,,	௧௮	வ்ருஷதாஸ	வ்ருஷவாஸ
௫௨	௫	வாம்	வா
,,	௧௯	ஸங்க்ரா	ஸங்க்ர
,,	௨௪	ஶ்ரோணாம்பிநீ	ஶ்ரோணாம்பிநீம்
௫௪	௧௦	ஸங்க்ராஶ்ர	ஸங்க்ரஶ்ர
,,	௧௧	ஹவை	ஜவை
,,	௧௩	ஶவிஷிஞ	ஶவிஞ
௫௫	௧	பாயத்ரி	பாயத்ரீ
,,	௧௧	ஸமும்	ஸமும்
௫௬	௨௧	உத்தொ	உத்தெ
,,	௨௪	ஷிஶஶ	ஷிஶஶ்ர

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫௭	௫	தைவதா	தைவதாஹ்வ
௫௯	௩௪	ஸாஞ	ஶாஞ
௬0	௧௪	வஹ	வஹ்ய
௬௧	௧௯	ஜ்யோதீ	ஜ்யோதீ
,,	௨௭	ஜீதாயவ	ஜிதாயவ
,,	௨௯	நக்ஷத்ராது	நக்ஷத்ர
௬௨	௧௩	உவாக்ஷ	உவாக்ஷ்
,,	௨௭	ஸூத்ரஷ்ர	ஸூத்ரஸ்ர
௬௩	௧	ஜஹ் விஸ்ரா ஸவம்	ஜஹ்வஸவம்
,,	௨	ஹஸ்தாநீ	விஸ்ராஸ்தாநி
,,	௩	பக்ஷங்களும்	எல்லாப்பக்ஷங்களும்
௬௫	௧௪	வேநஜ:	வேநோநஜ:
௬௬	௧௯	ஹந	ஹந:
௬௯	௩	க்ஷுதஸ	க்ஷுதஶ
௭0	௪	என்றைல்	என்றிடம்
௭௧	௨௭	சுநஷ்டவஷ	சுநஷ்டவஷ
௭௨	௨௭	க்ரஹம்	க்ரஹம்
௭௩	௧௭	யக்ஞி	யக்ஞு
௭௭	௧௮	பஹு	ப்ஹு
,,	௧௫	உஸ	உஸி
௭௮	௪	யக்ஞம்	யக்ஞம்வ
,,	௧௧	ப ஹ	ப்ரஹ
௭௯	௧௧	வக	வகு
,,	௧௨	க்ஷுவஉதழ்	க்ஷுவ3ந
௮0	௧	சம்	சக்
,,	௨	களுக்குக்	களுக்கும்
,,	௧௬	ப்ருஹா	ப்ருஹா
,,	௯	வஹிஷ	வஹிஷ்ட

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அ௦	உ௦	ஸூம்ஶீ	ஸூம்ஶி
அக	கக	வாரதா	வாரஜா
,,	உஉ	ஹா-ஹு	ஹுஹு
அரு	ரு	திவ்ய	நிவ்ய
,,	கரு	நஃ	நஃ
அசா	கசா	யவமை	யவஜ
,,	கரு	உமெவெ	உஸமெவெ
,,	கஅ	கவோ	கஶோ
,,	உ௦	யாமஜாம்	யாமஜம்
அசு	ங	உமிஜீநீ	உமிஜிநி
,,	உ௦	யவவ	யவவு
,,	உஉ	தொநெந	தொநெந
அஎ	கரு	ஜாதா	ஜாயா
அஅ	கசா	த்ருஷ்டாவ	த்ருஷ்டவ
அகூ	கசா	கமத்ரு	கமந்ரு
,,	உங	உகவஹஷி	உஜ்வஹஷி
கூ௦	கூ	வ்யமிவி	வ்யமிவீ
,,	ககா	கஜிதாவஸ்ஸ	கஜீதாவஸ்ஸ
கூக	ரு	,,	,,
,,	கஉ	விவஞ்சிநு	விவஞ்ஜிநு
கூஉ	ங	த்ராஜயஃ	த்ராஜயஃ
கூங	உ	ஶிதீ	ஶிநீ
கூரு	க	ஸமெவெ்ரைஸ்ர	ஸமவ்ரஸைவ்ர

புத்தகப் பிரகடனம்.

அச்சுவேலி, சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
அவர்களின் வெளியீடு.

சம்ஸ்கிருதம்	விலை	ரூ.	ச.
சிவாகமசேகரம் பிரதிஷ்டாவிதி முதற்பாகம்...	...	3	-00
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி இரண்டாம்பாகம் ...		10	-00
பிரணய கலஹ வர்ணனம்			
கண்டனூர் இராமநாதக்குருக்கள் செய்தஉரை ...			-25
பிராசாத சட்சுலோகி சங்கரபண்டிதர் செய்தஉரை ...			-25
தமிழ்			
அனுட்டான அகவலுரை	...		-25
சிவபூசைவிதி	...		-50
சிவபூசைவிளக்கம்	...	3	-00
மகோற்சவவிளக்கம்	...	1	-50
முப்பொருள்விளக்கம்	...	1	-50
சிராத்ததீபிகை	...		-60
பிராசாததீபம் புத்துரை	...	1	-00
விநாயகபரத்துவம்	...	1	-00
புவநேசுவரி மகத்துவம்	...		-25
வேதாகமநிரூபணம் முதற்பாகம் ...	...	1	-00
,, ,, இரண்டாம்பாகம்	...	1	-00
சைவப்பிரகாசிகை 1ம் புத்தகம் ...	...		-30
,, ,, 2ம் புத்தகம் ...	...		-40
,, ,, 3ம் புத்தகம் ...	...		-50
,, ,, 4ம் புத்தகம் ...	...		-60
,, ,, 5ம் புத்தகம் ...	...	1	-00
சிவசங்கரபண்டிதர் சரித்திரம் ...	...		-50
சைவசாத்திரபரிபாலனம் ஆறுமாதங்கள் முதற்றொகுதி			
திரிபதார்த்த விவேகத்துடன் ...		1	-00

கிடைக்குமிடம்:

ச. கு. **வைத்தீசுவரக்குருக்கள்** அச்சுவேலி.

அரு. **இராமநாதக்குருக்கள்** கண்டனூர்,

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, தென்னிந்தியா.

சோதிடவிலாசபுத்தகசாலை

45 பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் பிரபல புத்தகசாலைகளிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.